[2023] 7 ఎస్.సి.ఆర్.939

సి.ఎస్. గోపాలకృష్ణన్ ఇ.టి.సి.

v.

తమిళనాడు రాష్ట్రం & ఇతరులు

(సివిల్ అప్పీల్ నెంబర్లు 5692-5695 ఆఫ్ 2021)

మే 09, 2023

[దినేష్ మహేశ్వరి మరియు సంజయ్ కుమార్, జె.జె.]

పారిశ్రామిక అవసరాల కోసం తమిళనాడు భూసేకరణ చట్టం, 1997 - తమిళనాడు రహదారుల చట్టం, 2001 - భూసేకరణ చట్టం, 1894 (పాత ఎల్ఏ చట్టం) - భూసేకరణ, పునరావాసం మరియు పునరావాసంలో న్యాయమైన పరిహారం మరియు పారదర్శకత చట్టం, 2013 (కొత్త ఎల్ఏ చట్టం) - తమిళనాడు భూ సేకరణ చట్టాలు (ఆపరేషన్ పునరుద్ధరణ, సవరణ మరియు ధ్రువీకరణ) చట్టం, 2019 - పారిశ్రామిక ప్రయోజనాల చట్టం మరియు హైవేల చట్టం యొక్క అంతర్లీన ఉల్లంఘన కారణంగా చెల్లుబాటు కాలేదా రాజ్యాంగం — జి.మోహన్ రావులో, రాజ్యాంగంలోని 14వ అధికరణంలోని సమానత్వ క్లాజు ఉల్లంఘనను రుజువు చేయడానికి రాష్ట్ర చట్టాలు మరియు కొత్త ఎల్.ఎ చట్టం యొక్క తులనాత్మక విశ్లేషణ ఆధారంగా వాదనను తెరిచి ఉంచినట్లు సుప్రీంకోర్టు పేర్కొంది - ఆ తీర్పులో ప్రస్తావించని అన్ని ఇతర అంశాలను లేవనెత్తడానికి పార్టీలకు స్వేచ్ఛ ఇవ్వబడింది - 2021 సి.ఎ.నంబర్లు 5692 - 5693, రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14ను ఏకపక్షంగా, ఉల్లంఘించిన కారణంగా పారిశ్రామిక ప్రయోజనాల చట్టం చెల్లదని పేర్కొంటూ హైకోర్టు తప్పు చేసిందని వాదించారు - భూసేకరణ ప్రక్రియ ప్రారంభమైన తర్వాత తమ భూములను అంగీకరించిన పిటిషనర్ల హక్కు ఏమిటనే ప్రశ్న తలెత్తింది. 1997 నాటి చట్టంలోని నిబంధనలను సవాలు చేయడానికి, అక్కడ ప్రారంభించిన చర్యలను సవాలు చేయడానికి - 2021 సి.ఎ.నెం.5697 లో, పిటిషనర్లు 03.07.2019 న హైకోర్టు జారీ చేసిన ఉమ్మడి ఉత్తర్వులను సవాలు చేశారు, దీని ద్వారా హైవేల చట్టం యొక్క చెల్లుబాటును సవాలు చేశారు, దీని ద్వారా రాజ్యాంగంలోని 14 వ అధికరణను ఏకపక్షంగా మరియు ఉల్లంఘించారు. తిరస్కరించబడింది - హైవేల చట్టం కింద తమిళనాడు రాష్ట్రం తమ భూములను స్వాధీనం చేసుకోవడానికి సంబంధించి ఈ ఇద్దరు వ్యక్తుల ఫిర్యాదు ఉంది - 2001 హైవే చట్టం, దాని నిబంధనలు న్యాయమైన నష్టపరిహారం మరియు భూసేకరణలో పారదర్శకత యొక్క నిబంధనలతో పోలిస్తే వివక్ష లేదా నిరంకుశత్వాన్ని ప్రదర్శిస్తాయనే కారణంతో చెల్లవని వాదించారు; పునరావాస మరియు పునరావాస చట్టం, 2013 – నిర్వహించబడింది: 2021 యొక్క సి.ఎ.నంబర్లు, 5692-5693 లో, వారు తదుపరి కొనుగోలుదారులు మరియు కొనుగోలు ప్రక్రియల గురించి తెలిసినవారుగా పరిగణించబడతారు - ఏదేమైనా, ఈ తరువాతి కొనుగోలుదారులలో ఎవరూ భూసేకరణ ప్రక్రియ గురించి అజ్ఞానాన్ని క్లెయిమ్ చేయడానికి అనుమతించబడరు - కేవలం సమయం గడిచిపోవడం మరియు ఎస్.3 (1) నోటీసును ప్రచురించడం వల్ల వారు భూములను కొనుగోలు చేసిన తర్వాత వారి అమ్మకపు లావాదేవీలను కాపాడలేరు లేదా వారి అమ్మకపు లావాదేవీలను కాపాడలేరు. భూసేకరణ - తత్ఫలితంగా, రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14ను ఏకపక్షంగా మరియు ఉల్లంఘించడం లేదా స్వాధీనం ప్రక్రియకు వాటి పర్యవసాన సవాలు ఆధారంగా పారిశ్రామిక ప్రయోజనాల చట్టంపై వారి సవాలును స్వీకరించడానికి ఎటువంటి కారణం లేదు - 2021 యొక్క సి.ఎ.నెం 5697 కు సంబంధించినంత వరకు, తమిళనాడు రాష్ట్రంలో రహదారుల చట్టం పాత ఎల్ఏ చట్టం అమలులో ఉన్న సమయంలో కూడా రక్షించబడింది. రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 254(2)ను పొందిందని రాష్ట్రపతి ఆమోదముద్ర వేయడం వల్ల, కొత్త ఎల్ఏ చట్టం వచ్చే వరకు భూ సేకరణకు, నష్టపరిహారం చెల్లించడానికి పూర్తి

భిన్నమైన కొలమానాలను అందించడం కొనసాగించింది - కొత్త ఎల్ఏ చట్టం యొక్క పథకం భూసేకరణ అమలులో సకాలంలో చర్యలు తీసుకోవాలని సూచిస్తుంది మరియు ఇటువంటి సాధారణ తాత్కాలిక ఆంక్షలు భూ యజమానులకు ప్రయోజనం చేకూరుస్తాయనడంలో సందేహం లేదు. కానీ హైవేల చట్టంలో అటువంటి ఆంక్షలు లేకపోవడం దానిని చెల్లుబాటు కావడానికి తగినంత కారణం కాకపోవచ్చు, ఎందుకంటే తమిళనాడు ప్రభుత్వం హైవేల చట్టాలను రూపొందించింది, సమయం తీసుకునే ప్రక్రియలను తగ్గించడం.

అప్పీళ్లను తోసిపుచ్చిన హైకోర్టు

సివిల్ అప్పీల్ నెంబర్లు 5692-5693 ఆఫ్ 2021

1. భూసేకరణ ప్రక్రియ ప్రారంభమైన తర్వాత తమ భూములను కొనుగోలు చేసిన పిటిషనర్లు పారిశ్రామిక ప్రయోజనాల చట్టంలోని నిబంధనలను, దాని కింద చేపట్టిన చర్యలను సవాలు చేయడం ఎంతవరకు సమంజసమనే ప్రశ్న ఉత్పన్నమవుతుంది. [పేరా 18] [951-ఎఫ్-జి]

2. పిటిషనర్ల హక్కుల సమస్యకు సంబంధించి, ఈ కోర్టు యొక్క త్రిసభ్య ధర్మాసనం శివ్ కుమార్ మరియు మరొక విఎస్ యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా మరియు ఇతరులు ((2019) 10 ఎస్సిసి 229) పరిగణనలోకి తీసుకున్నారు. కొత్త ఎల్ఏ చట్టంలోని సెక్షన్ 24(2) ప్రకారం ఆలస్యమవుతుందనే కారణంతో సేకరించిన భూమిని కొనుగోలు చేసిన వారు ఆ భూమిని చెల్లుబాటు కానిదిగా కోరే అర్హత ఉంటుందా అనేది అందులో ప్రశ్న. పాత ఎల్ఏ చట్టంలోని సెక్షన్ 4 ప్రకారం నోటిఫికేషన్ తర్వాత అమలు చేసిన అమ్మకపు లావాదేవీ చెల్లదని, భూమిని బదలాయించడానికి పనికిరాదని, అటువంటి అమ్మకం తదుపరి కొనుగోలుదారులకు పట్టాను ఇవ్వదని, తద్వారా వారు తమ ఆధీనంలో ఉన్నట్లు చెప్పుకోవచ్చని ధర్మాసనం పేర్కొంది. [పేరా 22][953-ఎ-సి] 2 ప్రకారం అటువంటి కొనుగోలుదారుడు పునరావాసం పొందడానికి లేదా భూమిని తిరిగి పొందడానికి అనుమతించడం తీవ్రమైన అన్యాయం మరియు అన్యాయమని మరియు చట్ట విధానానికి విరుద్ధమని గమనించబడింది. చట్టంలోని సెక్షన్ 3(2) కింద పబ్లిక్ నోటీస్ జారీ చేసిన తర్వాత తాము కొనుగోలు చేసిన భూములకు సంబంధించి అక్కడ ప్రారంభించిన భూసేకరణ చర్యల నేపథ్యంలోనే పారిశ్రామిక ప్రయోజనాల చట్టం చెల్లుబాటును నిలిపివేయాలని పిటిషనర్లు కోరుతున్నందున, అంటే పాత ఎల్ఏ చట్టంలోని సెక్షన్ 4 కింద నోటిఫికేషన్కు సమానం. వారి సవాలు కళంకితమైనది మరియు దాని ప్రారంభంలోనే ఆమోదయోగ్యం కాదు. వారిద్దరూ తరువాతి కొనుగోలుదారులు మరియు కొనుగోలు ప్రక్రియల గురించి తెలిసినవారుగా భావిస్తారు. 2007 లో సెక్షన్ 3(2) కింద జారీ చేసిన పబ్లిక్ నోటీస్ కు సమాధానంగా ఆయా భూముల అసలు యజమానులు తమ అభ్యంతరాలను వ్యక్తం చేయగా, 2012, 2013 లో తమ భూములను విక్రయించాలని నిర్ణయించారు. ఏదేమైనా, ఈ తదుపరి కొనుగోలుదారులు ఎవరూ కొనుగోలు ప్రక్రియ గురించి అజ్ఞానాన్ని క్లెయిమ్ చేయడానికి అనుమతించబడరు. వాస్తవానికి ఆయా భూములపై వారు హక్కు, వడ్డీ క్లెయిమ్ చేసుకునే అమ్మకం లావాదేవీలే చట్టం దృష్టిలో చెల్లుబాటు కావు. భూములు కొనుగోలు చేసిన తర్వాత సెక్షన్ 3(1) నోటీసును ప్రచురించినంత మాత్రాన వారి విక్రయ లావాదేవీలను కాపాడుకోలేం లేదా భూసేకరణపై దాడి చేసే హక్కు వారికి ఉండదు. తత్ఫలితంగా, రాజ్యాంగంలోని 14 వ అధికరణను ఏకపక్షంగా మరియు ఉల్లంఘించడం లేదా స్వాధీనం ప్రక్రియను సవాలు చేయడం వంటి కారణాల వల్ల పారిశ్రామిక ప్రయోజనాల చట్టంపై వారి సవాలును స్వీకరించడానికి ఈ కోర్టుకు ఎటువంటి కారణం కనిపించదు. అందువల్ల 2021 సివిల్ అప్పీల్ నంబర్లు 5692- 5693 ఈ చిన్న కారణంతో కొట్టివేయబడతాయి. [పేరా 23] [953- ఎఫ్ హెచ్; 954- ఎ -సి]

సివిల్ అప్పీల్ నెం.5697 ఆఫ్ 2021 3. రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 254(2) ప్రకారం రాష్ట్రపతి ఆమోదముద్ర వేయడం వల్ల తమిళనాడు రాష్ట్రంలో రహదారుల చట్టం పాత ఎల్.ఎ చట్టం అమలులో ఉన్న సమయంలో కూడా పరిరక్షించబడింది, మరియు కొత్త ఎల్.ఏ. చట్టం వచ్చే వరకు భూమి సేకరణ మరియు పరిహారం చెల్లింపుకు పూర్తిగా

భిన్నమైన కొలమానాలను అందించడం కొనసాగించింది.

4. కొత్త ఎల్ఏ చట్టం యొక్క పథకం భూసేకరణ అమలులో సమయానుకూలమైన చర్యలను సూచిస్తుంది మరియు ఇటువంటి సాధారణ తాత్కాలిక ఆంక్షలు భూ యజమానులకు ప్రయోజనం చేకూరుస్తాయి, కాని హైవేల చట్టంలో అటువంటి ఆంక్షలు లేకపోవడం దానిని చెల్లుబాటు చేయడానికి తగినంత కారణం కాకపోవచ్చు, ఎందుకంటే తమిళనాడు రాష్ట్రం హైవేస్ చట్టాలను రూపొందించింది, ఎందుకంటే సమయం తీసుకునే ప్రక్రియలను తగ్గించడం. **2019** ధ్రువీకరణ చట్టానికి భారత రాష్ట్రపతి ఆమోదం పొందడానికి తమిళనాడు రాష్ట్రం **25.07.2019** న రాసిన లేఖలో మూడు రాష్ట్ర చట్టాలు త్వరితగతిన కొనుగోళ్ల కోసమే రూపొందించినవని, కానీ కొత్త ఎల్ఏ చట్టం వాటిని అసంబద్ధంగా మార్చిందని జి.మోహన్రావులో ఈ కోర్టు పేర్కొంది. అందువల్ల, అక్కడ భూ సేకరణ ప్రక్రియలను సుదీర్ఘంగా జరపడం లేదా నివారించదగిన జాప్యం చేయడం హైవేల చట్టం ఉద్దేశం లేదా ఉద్దేశ్యం కాదు. **[పేరా 42] [962-డిఎఫ్]**

5. అంతేగాక, విజ్ఞులైన న్యాయవాది వాదించినట్లుగా, తమిళనాడు ప్రభుత్వం భూముల సేకరణ కోసం ఏదో ఒక చట్టాన్ని ఆమోదించడంలో ఏకపక్ష విచక్షణను ఉపయోగించే అవకాశం లేదు. **2019** ధ్రువీకరణ చట్టంలోని సెక్షన్లు **3, 7, 11** ప్రకారం రాష్ట్రపతి ఆమోదంతో పునరుద్ధరించిన రాష్ట్ర చట్టాల్లోని ప్రయోజనాల కోసం కొత్త ఎల్ఏ చట్టం అమలును స్పష్టంగా మినహాయించారు. అందువల్ల, తమిళనాడు రాష్ట్రం అక్కడ రిజర్వ్ చేయబడిన ప్రయోజనాల కోసం భూములను సేకరించడానికి హైవేల చట్టాన్ని మాత్రమే వర్తింపజేయవలసి ఉంటుంది. **[పేరా 44] [963-బి]**

6. తమిళనాడు రహదారుల చట్టం, **2001,** దాని నిబంధనలు న్యాయమైన పరిహారం మరియు భూసేకరణలో పారదర్శకత యొక్క నిబంధనలతో పోలిస్తే వివక్ష లేదా నిరంకుశత్వాన్ని ప్రదర్శిస్తాయనే కారణంతో చెల్లుబాటు కావు; పునరావాస, పునరావాస చట్టం, **2013. [పేరా 45] [963-సి-డి]**

*మధ్యప్రదేశ్ రాష్ట్రం వర్సెస్ జి.సి.మాండవర్***ఎ.ఐ.ఆర్ 1954 ఎస్.సి 493 : [1955] ఎస్.సి.ఆర్ 599;***పి.వజ్రవేలు ముదలియార్ వర్సెస్ స్పెషల్ డిప్యూటీ కలెక్టర్, మద్రాస్ అండ్ ఇతరులు***ఏఐఆర్ 1965 ఎస్సీ 1017 : [1965] ఎస్.సి.ఆర్ 614** - తరువాత.

*జి.మోహనరావు, ఇతరులు వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ తమిళనాడు అండ్ అదర్స్***ఏఐఆర్ 2021 ఎస్సీ 3126;**

తమిళనాడు రాష్ట్రం మరియు ఇతరులు వి.అనంతి అమ్మాళ్ మరియు ఇతరులు **(1995) 1 ఎస్.సి.సి 519 : [1994] 5 ఎస్.సి.ఆర్ 666;***కె.రామకృష్ణన్ వి. తమిళనాడు ప్రభుత్వం***2007 డబ్ల్యుఎల్ ఆర్ 372;***ఎస◌్.ఎన్.సుమతి వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ తమిళనాడు అండ్ ఇతరులు* **2015 ఎస్సిసి ఆన్లైన్ మద్రాస్ 14055;***శ్రీ వెంకటేశ్వర ఎడ్యుకేషనల్ అండ్ చారిటబుల్ ట్రస్ట్ వి. తమిళనాడు ప్రభుత్వ కార్యదర్శి మరియు ఇతరుల* రిట్ అప్పీల్ నెంబరు 1063 ఆఫ్ 2012, 17.10.2022 న తీర్పు ఇచ్చింది; **(2019) 10 ఎస్సిసి 229;***య◌ు.పీ జల్ నిగమ్, లక్నో, మరో వి కల్రా ప్రాపర్టీస్ (పీ) లిమిటెడ్.* **(1996) 3 ఎస్.సి.సి 124 : [1996] 1 ఎస్.సి.ఆర్ 683;***స్నేహ ప్రభ మరియు ఇతరులు వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ యుపి అండ్ అదర్* **(1996) 7 ఎస్ సిసి 426 : [1995] 5 ఎస్ సిఆర్ 264;***యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా వర్సెస్ శివకుమార్ భార్గవ అండ్ ఇతరులు***(1995) 2 ఎస్ సిసి 427 : [1995] 1 ఎస్ సిఆర్ 354;***మీరా సాహ్నీ వర్సెస్ స్టేట్ (ఎన్ సిటి ఆఫ్ ఢిల్లీ) మరియు ఇతరులు* **(2008) 9 ఎస్ సిసి 177 : [2008] 10 ఎస్ సిఆర్ 1012;***చంద్రశేఖరన్ మరియు మరొకరు అడ్మినిస్ట్రేటివ్ ఆఫీసర్ మరియు ఇతరులు***(2012) 12 ఎస్ సిసి 133 : [2012] 10 ఎస్ సిఆర్ 603;** *రాజస్థాన్ స్టేట్ ఇండస్ట్రియల్ డెవలప్ మెంట్ అండ్ ఇన్వెస్ట్ మెంట్ కార్పొరేషన్ వర్సెస్ సుభాష్ సింధీ కో-*

ఆపరేటివ్. హౌసింగ్ సొసైటీ, జైపూర్ **(2013) 5 ఎస్ సిసి 427 : [2013] 4 ఎస్ సిఆర్ 978;***ఎం.వెంకటేష్, ఇతరులు వర్సెస్ కమిషనర్, బెంగళూరు డెవలప్మెంట్ అథారిటీ* **(2015) 17 ఎస్సిసి 1 : [2015] 11 ఎస్సిఆర్ 454;***నాగ్ పూర్ ఇంప్రూవ్ మెంట్ ట్రస్ట్ మరియు ఇతరులు విఠల్ రావు మరియు ఇతరులు***AIR 1973 ఎస్.సి. 689 : [1973] 3 ఎస్.సి.ఆర్ 39;***యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా వర్సెస్ తార్సెమ్ సింగ్ అండ్ ఇతరులు* **(2019) 9 ఎస్సిసి 304 : [2019] 13 ఎస్సిఆర్ 49;***సావిత్రి ఖైరే మరియు ఇతరులు వర్సెస్ యు.పి.అవాస్ ఏవమ్ వికాస్ పరిషత్ మరియు ఇతరులు* **(2003) 6 ఎస్.సి.సి 39;***జోసెఫ్ షైన్ వర్సెస్ యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా***(2019) 3 ఎస్సిసి 39 : [2018] 11 ఎస్సిఆర్ 765;***స్టేట్ ఆఫ్ కేరళ మరియు ఇతరులు వర్సెస్ టి.ఎం.పీటర్ అండ్ ఇతరులు* **(1980) 3 ఎస్.సి.సి 554 : [1980] 3 ఎస్.సి.ఆర్ 290;***కర్ణాటక వర్సెస్ రంగనాథ రెడ్డి***(1977) 4 ఎస్ సిసి 471 : [1978] 1 ఎస్.సి.ఆర్ 641;***డిప్యూటీ కమిషనర్ మరియు కలెక్టర్, కమ్రూప్ వర్సెస్ దుర్గా నాథ్ శర్మ***ఎఐఆర్ 1968 ఎస్సీ 394 : [1968] దక్షిణ మధ్య రైల్వే 561;***జావేద్ మరియు ఇతరులు వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ హర్యానా అండ్ ఇతరులు* **(2003) 8 ఎస్ సిసి 369 : [2003] 1 ఎస్ సిఆర్ 947;***యు.పి. అవాస్ ఏవమ్ వికాస్ పరిషత్ వర్సెస్ జైనుల్ ఇస్లాం మరియు మరొకటి* **(1998) 2 ఎస్సిసి 467 : [1998] 1 ఎస్సిఆర్ 254** - సూచించబడింది.

<u>కేస్ లా రిఫరెన్స్</u>

[1994] 5 ఎస్.సి.ఆర్ 666 పేరా 7 లో ప్రస్తావించబడింది.

[1996] 1 ఎస్.సి.ఆర్ 683 పేరా 22 కు సూచించబడింది

[1995] 5 ఎస్.సి.ఆర్ 264 పేరా 22 కు సూచించబడింది.

[1995] 1 ఎస్.సి.ఆర్ 354 పేరా 22 కు సూచించబడింది

[2008] 10 ఎస్.సి.ఆర్ 1012 పేరా 22 కు సూచించబడింది

[2012] 10 ఎస్.సి.ఆర్ 603 పేరా 22 కు సూచించబడింది

[2013] 4 ఎస్.సి.ఆర్ 978 పేరా 22 కు సూచించబడింది

[2015] 11 ఎస్.సి.ఆర్ 454 పేరా 22 కు సూచించబడింది

[1965] ఎస్.సి. 614 పేరా 30 ని అనుసరించింది.

[1973] 3 ఎస్.సి.ఆర్ 39 పేరా 30 కు సూచించబడింది

[2019] 13 ఎస్.సి.ఆర్ 49 పేరా 30 కు సూచించబడింది

[1955] ఎస్.సి. 599 పేరా 30 ని అనుసరించింది.

[2018] 11 ఎస్.సి.ఆర్ 765 పేరా 31 కు సూచించబడింది

[1980] 3 ఎస్.సి.ఆర్ 290 పేరా 32 కు సూచించబడింది

[1978] 1 ఎస్.సి.ఆర్ 641 పేరా 32 కు సూచించబడింది

[1968] ఎస్.సి.ఆర్ 561 పేరా 36 కు సూచించబడింది

[2003] 1 ఎస్.సి.ఆర్ 947 పేరా 37 కు సూచించబడింది.

[1998] 1 ఎస్.సి.ఆర్ 254 పేరా 38 కు సూచించబడింది

సివిల్ అప్పీలేట్ పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నంబర్లు 5692- 5695 ఆఫ్ 2021.

03.07.2019 న మద్రాసు హైకోర్టు వెలువరించిన తీర్పు, ఉత్తర్వుల ప్రకారం డబ్ల్యూపీ నంబర్లు 26234, 2013, 2013, 10282, 2015 10283.

తో

సివిల్ అప్పీల్ నెంబరు 5697 ఆఫ్ 2021

అమిత్ ఆనంద్ తివారీ, ఏఏజీ, కేకే వేణుగోపాల్, వి.కృష్ణమూర్తి, సీనియర్ అడ్వకేట్లు, సుప్రిత్ పార్థసారథి, రష్మీ నందకుమార్, శ్రీమతి రమ్య రాజ్, ఎన్.సుబ్రమణ్యన్, ప్రణవ్ సచ్దేవా, జతిన్ భరద్వాజ్, శ్రీమతి నేహా రాఠీ, శబరీష్ సుబ్రమణియన్, విష్ణు ఉన్నికృష్ణన్, నమన్ ద్వివేది, పి.

కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పులో..

సంజయ్ కుమార్, జె.

1. గత సంఘటనలు, ఈ విజ్ఞప్తులకు సందర్భోచితమైనవి, ప్రాముఖ్యత కలిగినవి కాబట్టి కొంత విపులంగా వివరించాల్సిన అవసరం ఉంది.

2. 'భూసేకరణ చట్టం 1894' అనే కేంద్ర చట్టంలో నిర్దేశించిన చట్టం, ప్రక్రియకు భిన్నంగా హరిజన సంక్షేమ పథకాలు, పారిశ్రామిక ప్రయోజనాలు, హైవేల కోసం భూమిని సేకరించే హక్కును తమిళనాడు ప్రభుత్వం ఎప్పుడో వినియోగించుకుంది. భారత రాజ్యాంగంలోని ఏడో షెడ్యూలులోని జాబితా 3 లోని ఎంట్రీ 42 కింద ఏకకాల అధికారాన్ని ఉపయోగించి 'హరిజన సంక్షేమ పథకాల కోసం తమిళనాడు భూసేకరణ చట్టం, 1978'ను రూపొందించింది. 'పారిశ్రామిక అవసరాల కోసం తమిళనాడు భూసేకరణ చట్టం, 1997'; మరియు 'ది తమిళనాడు హైవేస్ యాక్ట్, 2001'. రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 254(2) ప్రకారం వరుసగా 21.07.1978, 25.05.1999, 16.09.2002 తేదీల్లో రాష్ట్రపతి ఆమోదం లభించడంతో ఈ మూడు రాష్ట్ర చట్టాలు 1894 భూసేకరణ చట్టానికి (ఇకపై 'పాత ఎల్ ఏ చట్టం') విరుద్ధంగా ఉన్నప్పటికీ రక్షణ పొందాయి. అయితే భూసేకరణలో న్యాయమైన పరిహారం, పారదర్శకత హక్కును పార్లమెంటు ఆమోదించిన తర్వాత. పునరావాస మరియు పునరావాస చట్టం, 2013 [ఇకపై, 'కొత్త **ఎల్.ఎ.** చట్టం'), పాత **ఎల్.ఎ.** చట్టం స్థానంలో, ఈ రాష్ట్ర చట్టాలు చెల్లవు, దానికి విరుద్ధంగా ఉన్నాయి.

3. కొత్త ఎల్ఏ చట్టంలోని సెక్షన్ 105 ప్రకారం నాలుగో షెడ్యూలులో పేర్కొన్న భూసేకరణకు సంబంధించి కేంద్ర ప్రభుత్వ చట్టాల్లో సవరణలతో ఈ చట్టం వర్తించదు లేదా వర్తించదు. మూడు రాష్ట్ర చట్టాలను కాపాడే ప్రయత్నంలో, కొత్త **ఎల్.ఎ.** చట్టంలోని సెక్షన్ 105 నుండి సూచన తీసుకొని, తమిళనాడు శాసనసభ 22.02.2014 న కొత్త **ఎల్.ఎ.** చట్టాన్ని సవరిస్తూ 2014 యొక్క బిల్లు నెంబరు 5 ను ఆమోదించింది. తద్వారా, కొత్త **ఎల్.ఎ.** చట్టంలో సెక్షన్ 105-ఎ చేర్చబడింది. వీటిని కొత్తగా చేర్చిన ఐదవ షెడ్యూలులో పేర్కొన్నారు. ఈ షెడ్యూలులో మూడు రాష్ట్ర చట్టాలను చూపించారు. అయితే, 2014 బిల్లు నెం.5 ను కొన్ని లోపాలను ఎత్తిచూపుతూ రాష్ట్రపతి తిరిగి పంపారు మరియు వాటిని సరిదిద్దిన తరువాత, దానిని 2014 యొక్క బిల్లు నంబర్ 30 గా తిరిగి ప్రవేశపెట్టారు. ఆ తర్వాత రాష్ట్రపతి ఆమోదానికి పంపి 01.01.2015 న పొందారు. ఫలితంగా భూసేకరణ, పునరావాసం, పునరావాసంలో న్యాయమైన పరిహారం, పారదర్శకత (తమిళనాడు

సవరణ) చట్టం- 2014 (యాక్ట్ నెం.1 ఆఫ్ 2015) 01.01.2014 నుంచి అమల్లోకి వచ్చింది.

4. 2015 నాటి యాక్ట్ నెం.1 ను మద్రాసు హైకోర్టులో రిట్ పిటిషన్లలో సవాలు చేశారు. తమిళనాడు హైవేస్ యాక్ట్ 2001 (క్లుప్తంగా చెప్పాలంటే'హైవేస్ యాక్ట్')ను సవాలు చేస్తూ 2015 లో రిట్ పిటిషన్ నెం.21323 కూడా దాఖలైంది. అదే తరహాలో 2013 నాటి రిట్ పిటిషన్ నంబర్లు 26028, 26234 లలో పారిశ్రామిక అవసరాల కోసం తమిళనాడు భూసేకరణ చట్టం 1997 (క్లుప్తంగా చెప్పాలంటే పారిశ్రామిక ప్రయోజనాల చట్టం) చెల్లుబాటును సవాలు చేస్తూ, ఇది భారత రాజ్యాంగానికి విరుద్ధమని, పిటిషనర్ల భూముల సేకరణను నిలిపివేసేలా అధికారులను ఆదేశించాలని కోరుతూ పిటిషన్లు దాఖలయ్యాయి.

5. 2013 డబ్ల్యు.పి.నెం.26028 లో పి.కె.మురళీధరన్, వి.తిరునారాయణన్ అనే ఇద్దరు పిటిషనర్లు తమ భూములను ప్రస్తుతం శ్రీపెరంబుదూర్ తాలూకా నం.93/58, 93/59 లోని పాత సర్వే నంబరు 93/4 బి(3)లో స్వాధీనం చేసుకోవద్దని అధికారులను ఆదేశించాలని కోరారు. 2013 డబ్ల్యు.పి.నెం.26234 లో పిటిషనర్ సి.ఎస్.గోపాలకృష్ణన్ తన భూమిని సర్వే నంబరు 92/60, పట్టా నెం.1317, ప్లాట్ నెం.236, త్రిపుర సుందరి నగర్, పిల్లైపాక్కం గ్రామం, శ్రీపెరంబుదూర్ తాలూకాలోని తన భూమిని తిరిగి ఇచ్చేలా అధికారులను ఆదేశించాలని అభ్యర్థించారు. 2015 నాటి చట్టం నెం.1 రాజ్యాంగ విరుద్ధమని, కాంచీపురం జిల్లాలో తన భూములను స్వాధీనం చేసుకోకుండా అధికారులను ఆదేశించాలని కోరుతూ 2013 డబ్ల్యూపీ నెం.26028 లో రెండో పిటిషనర్ వి.తిరునారాయణన్ 2015 డబ్ల్యూపీ నెం.10282 దాఖలు చేశారు. అదేవిధంగా, 2013 డబ్ల్యుపి నెం.26234 లో ఏకైక పిటిషనర్ సి.ఎస్.గోపాలకృష్ణన్ 2015 డబ్ల్యు.పి.నెం.10283 దాఖలు చేశారు. ఈ నాలుగు రిట్ పిటిషన్లతో పాటు మరికొన్నింటిని మద్రాసు హైకోర్టు డివిజన్ బెంచ్ 03.07.2019 నాటి ఉమ్మడి ఉత్తర్వుల ద్వారా పాక్షికంగా అనుమతించింది.

6. 03.07.2019 నాటి ఉమ్మడి ఉత్తర్వులో హైకోర్టు కింది అంశాలను పరిశీలన కోసం రూపొందించింది:-

1) అంతర్లీన నిరంకుశత్వం వల్ల రాష్ట్ర చట్టాలు చెల్లుతాయా?

2) సెక్షన్ 105-ఏకు ఆమోదముద్ర వేసే సమయంలో రాష్ట్రపతి తన ఆలోచనను అమలు చేయడంలో విఫలమయ్యారా?

3) కొత్త భూసేకరణ చట్టాన్ని పార్లమెంటు 'చేసిన' తర్వాత రాష్ట్ర చట్టాలు అసహ్యించుకున్నాయా? అలాగైతే 2015 తమిళనాడు చట్టం నెం.1 లో చేర్చిన సెక్షన్ 105-ఏకు రాష్ట్రపతి ఆమోదముద్ర వేయడంతో ఈ మూడు చట్టాలు పునరుద్ధరించబడ్డాయా?

4) సెక్షన్ 105-ఎ (2) మరియు (3) లోని నిబంధనలు తప్పనిసరిగా ఉన్నాయా, అలా అయితే, ఈ నిబంధనలను పాటించకపోవడం ఈ చట్టాల చెల్లుబాటుకు హాని కలిగిస్తుందా?

7. మొదటి అంశానికి సంబంధించి, హరిజన సంక్షేమ పథకాల కోసం తమిళనాడు భూసేకరణ చట్టం, 1978 యొక్క చెల్లుబాటును **తమిళనాడు రాష్ట్రంలో సుప్రీంకోర్టు మరియు ఇతరులు వి.ఎస్.శాంతి అమ్మాళ్ మరియు ఇతరులు ((1995) 1 ఎస్.సి.సి 519)** సమర్థించారని, కె.రామకృష్ణన్ వర్సెస్ కేసులో మద్రాసు హైకోర్టు డివిజన్ బెంచ్ పారిశ్రామిక ప్రయోజనాల చట్టాన్ని సమర్థించిందని హైకోర్టు **పేర్కొంది. తమిళనాడు ప్రభుత్వం [2007 డబ్ల్యుఎల్ఆర్ 372], దీనిలో ఈ** చట్టం ఎటువంటి చట్టవిరుద్ధత, అహేతుకత లేదా విధానపరమైన అవకతవకలకు గురికాలేదని నిర్దిష్టంగా పేర్కొంది. అదేవిధంగా, తమిళనాడు రహదారుల చట్టం, 2001 (క్లుప్తంగా, 'హైవేస్ యాక్ట్')

ను **మద్రాసు హైకోర్టు ఎస్.ఎన్.సుమతి వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ తమిళనాడు మరియు ఇతరులు (2015 ఎస్సిసి ఆన్లైన్ మద్రాస్ 14055)** లో సమర్థించింది. అందువల్ల, మూడు రాష్ట్ర చట్టాలు అహేతుకమైనవి, హేతుబద్ధమైనవి లేదా తగిన నిర్ణయాత్మక సూత్రాలు లేనివి అని చెప్పలేమని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది మరియు అంతర్లీన నిరంకుశత్వం కారణంగా అవి చెల్లుబాటు కావు అనే వాదనను తోసిపుచ్చింది.

8. రెండో అంశానికి సంబంధించి, అన్ని విషయాలను భారత రాష్ట్రపతి ముందు ఉంచామని, అందువల్ల రాష్ట్రపతి ఆమోదముద్ర వేసేటప్పుడు మనస్సును అన్వయించుకోలేదని చెప్పలేమని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది. కొన్ని లోపాలను ఎత్తిచూపుతూ మొదటి బిల్లును రాష్ట్రపతి తిప్పి పంపారని, వాటిని నయం చేసిన తర్వాతే రాష్ట్రపతి ఆమోదముద్ర వేశారని హైకోర్టు పేర్కొంది. అందుకనుగుణంగానే రెండో అంశాన్ని నిర్ణయించారు.

9. 27.09.2013 న కొత్త ఎల్ఏ చట్టం రాష్ట్రపతి ఆమోదం పొందినందున, మూడు రాష్ట్ర చట్టాలు ఆ తేదీలోనే చెల్లవని, 2015 చట్టం నెం.1 ఈ చెల్లని రాష్ట్ర చట్టాలను పునరుద్ధరించే ప్రభావాన్ని చూపలేదని రిట్ పిటిషనర్ల వాదనను హైకోర్టు అంగీకరించింది. రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 254(2) ఇప్పటికే ఒక రాష్ట్రం చేసిన చట్టానికి వర్తించదని, పార్లమెంటు చేసిన కొత్త చట్టం ఫలితంగా అది అసహ్యంగా మారుతుందని, కేంద్ర చట్టం ముందు రాష్ట్రం చేసిన చట్టాలకు ఇది రక్షణ ఇవ్వదని పేర్కొంది. రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 254(2)కు రాష్ట్రపతి ఆమోదముద్ర వేయడానికి ఈ చట్టాన్ని కొత్తగా పరిశీలనకు రిజర్వ్ చేయాల్సిన అవసరం ఉందని, అందువల్ల ఈ రాష్ట్ర చట్టాలకు ప్రస్తుత అర్థంలో రాష్ట్రపతి ఆమోదం పొందాల్సి ఉందని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది. రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 254(2) పరిధిలోకి ఒక చట్టాన్ని తీసుకురావాలంటే, దానిని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం తిరిగి అమలు చేయాలని, రాష్ట్రపతి పునఃసమీక్షించాలని, కొత్త ఎల్ఏ చట్టంలో సెక్షన్ 105-ఏను చేర్చడం సరికాదని హైకోర్టు తేల్చి చెప్పింది. దీని ప్రకారం హైకోర్టు మూడు రాష్ట్ర చట్టాలు చెల్లవని, సెక్షన్ 105-ఎ వాటిని పునరుద్ధరించలేదని, ఇది కేవలం డెడ్ లెటర్ అని పేర్కొంది.

10. గత అంశంపై హైకోర్టు సెక్షన్ 105-ఏ(2), (3) తప్పనిసరి అని తీర్పునిచ్చింది. దీన్ని పరిగణనలోకి తీసుకున్న మద్రాస్ హైకోర్టు సూచించిన మేరకు రిట్ పిటిషన్లను అనుమతించింది. అయితే రాష్ట్ర చట్టాల ప్రకారం 27.09.2013 తర్వాత సేకరించిన భూములను ఇప్పటికే వినియోగంలోకి తెచ్చామని, ఏ ఉద్దేశ్యంతో భూములు సేకరించారో ఆ భూములను తిరిగి తెరవకపోవడమే సముచితమని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది. 2015 నాటి యాక్ట్ నెం.1 ద్వారా కొత్త ఎల్ఏ చట్టంలో చేర్చిన సెక్షన్ 105-ఎను రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 254(2) అవసరాలను తీర్చనందున, రాష్ట్ర చట్టాలను పునరుద్ధరించే ప్రభావాన్ని కలిగి లేనందున, సెక్షన్ 105-ఎ యొక్క చెల్లుబాటును స్వతంత్రంగా పరిశీలించాల్సిన అవసరం లేదని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది.

11. 2020 యొక్క ఎస్ఎల్పి (సి) నంబర్లు 2063-2066, ఆ తరువాత 2021 యొక్క సివిల్ అప్పీల్ నంబర్లు 5692-5695 గా లెక్కించబడ్డాయి, ఇది 03.07.2019 నాటి సాధారణ ఉత్తర్వు నుండి ఉద్భవించింది. 2013 డబ్ల్యుపి నెం.26028 లో రెండవ పిటిషనర్ వి.తిరునారాయణన్, 2013 డబ్ల్యు.పి.నెం.26234 లో ఏకైక పిటిషనర్ సి.ఎస్.గోపాలకృష్ణన్ రాజ్యాంగంలోని 14 వ అధికరణను ఏకపక్షంగా, ఉల్లంఘించారనే కారణంతో పారిశ్రామిక ప్రయోజనాల చట్టం చెల్లదని భావించి ఉమ్మడి ఉత్తర్వుతో బాధపడుతున్న మొదటి రెండు ఎస్.ఎల్.పిలను దాఖలు చేశారు. వారు దాఖలు చేసిన మరో రెండు ఎస్ఎల్పీలు 2015 చట్టం నెం.1, సెక్షన్ 105-ఏ చెల్లుబాటుకు సంబంధించి వరుసగా డబ్ల్యూపీ నెం.10282, 2015 లోని 10283 కు సంబంధించినవి.

12. ఈ ఎస్ఎల్పీలు ఈ న్యాయస్థానం ముందు పెండింగ్లో ఉన్న సమయంలో, తమిళనాడు రాష్ట్రం 'తమిళనాడు భూసేకరణ చట్టాలు (ఆపరేషన్ పునరుద్ధరణ, సవరణ మరియు ధ్రువీకరణ) చట్టం, 2019' (క్లుప్తంగా, 'ధ్రువీకరణ చట్టం 2019') ను అమలు చేయడం ద్వారా మూడు రాష్ట్ర చట్టాలను పునరుద్ధరించడానికి ప్రయత్నించింది. రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 254(2) ప్రకారం ఈ చట్టం 02.12.2019 న రాష్ట్రపతి ఆమోదం పొందింది. ఇది 26.09.2013 నుంచి అమల్లోకి వచ్చింది. 2019 నాటి ధ్రువీకరణ చట్టాన్ని సవాలు చేస్తూ సుప్రీంకోర్టులో రిట్

పిటిషన్లు దాఖలయ్యాయి. 29.06.2021 న జి.మోహన్ రావు మరియు ఇతరులు వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ తమిళనాడు మరియు ఇతరులు (ఏఐఆర్ 2021 ఎస్సి 3126) లో నివేదించిన తీర్పు ద్వారా, ఈ చట్టం రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 254 యొక్క నాలుగు మూలాలకు అనుగుణంగా మరియు వచ్చే చట్టబద్ధమైన శాసన ప్రక్రియ అని ఈ కోర్టు అభిప్రాయపడింది. తదనుగుణంగా రిట్ పిటిషన్లను కొట్టివేశారు.

13. 2015 చట్టం నెం.1 ద్వారా కొత్త ఎల్ఏ చట్టంలో చేర్చిన సెక్షన్ 105-ఎ రాజ్యాంగ విరుద్ధమని ప్రకటించాలని కోరుతూ కేఎం విఠల్బాబు, టి.చిన్నప్పన్ అనే వ్యక్తి 2018 లో డబ్ల్యూపీ నెం.5893 ను మద్రాస్ హైకోర్టులో దాఖలు చేశారు. ఈ రిట్ పిటిషన్ ను 03.07.2019 నాటి ఉమ్మడి ఉత్తర్వుల ద్వారా పరిష్కరించిన రిట్ పిటిషన్ల బ్యాచ్ తో కూడా జత చేశారు. 07.07.2021 న, కె.ఎం.విఠల్ బాబు మరియు టి.చిన్నప్పన్ 2021 యొక్క ఐఎ నంబర్ 77573 ను ఎస్ఎల్పి (సి) నంబర్లు 2063-2066 లో దాఖలు చేశారు, వీటిని 2021 యొక్క సివిల్ అప్పీల్ నంబర్లు 5692-5695 గా పేర్కొన్నారు. పారిశ్రామిక ప్రయోజనాల చట్టంలోని నిబంధనలు హైవేల చట్టంలోని నిబంధనలకు అనుగుణంగా ఉన్నాయని, వాటి చెల్లుబాటుకు సంబంధించి ప్రత్యేక పిటిషన్ లేనందున, రహదారుల చట్టంలోని పరి మాటేరియా నిబంధనలను ప్రశ్నించడానికి 2020 ఎస్ఎల్పీ (సి) నంబర్లు 2063-2066 లో చేర్చడం సమంజసమని వారు పేర్కొన్నారు. వారి ఇంప్లీడ్ దరఖాస్తును 09.09.2021 న అనుమతించారు. ఆశ్చర్యకరంగా, రెండు రోజుల తరువాత, 11.07.2021 న, కె.ఎం.విఠల్ బాబు 2021 యొక్క ఎస్ఎల్పి (సి) డైరీ నంబర్ 15466 ను దాఖలు చేయాలని నిర్ణయించుకున్నారు. 2015 నాటి డబ్ల్యు.పి.నెం.21323 హైవేల చట్టాన్ని సవాలు చేసిందని, అది తన సొంత రిట్ పిటిషన్ లో లేదని, అందువల్ల ఈ కోర్టు ముందు ఆ అంశాన్ని లేవనెత్తాలనుకుంటున్నానని ఆయన తన దరఖాస్తులో పేర్కొన్నారు. 09.09.2021 న అతనికి సెలవు మంజూరు చేయబడింది మరియు అతని ఎస్ఎల్పి 2021 యొక్క సివిల్ అప్పీల్ నంబర్ 5697 గా నంబర్ చేయబడింది. హైవేల చట్టాన్ని రాజ్యాంగ విరుద్ధంగా, చెల్లనిదిగా ప్రకటించాలని అందులో ఆయన విజ్ఞప్తి చేశారు. 2021 సివిల్ అప్పీల్ నంబర్ 5697 లో కేఎం విఠల్బాబు అప్పీలుదారుగా, టి.చిన్నప్పన్తో పాటు ఇతర అప్పీళ్లలో కూడా ప్రతివాదిగా ఉన్నారు.

14. జి.మోహనరావు (సుప్ర) వెలుగులో 2015 చట్టం నెం.1, సెక్షన్ 105-ఎలకు ఈ కోర్టు ముందున్న సవాళ్లు నిరుపయోగంగా మారాయి. అటువంటి సవాలుతో కూడిన 2020 యొక్క ఎస్ఎల్పి (సి) నంబర్ 4106 ను 09.09.2021 న పరిష్కరించారు. అందువల్ల 03.07.2019 నాటి ఉమ్మడి ఉత్తర్వుల్లో హైకోర్టు ప్రస్తావించిన ఇష్యూ నంబర్లు 2, 3, 4 లను ఇకపై మెరిట్ ఆధారంగా పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సిన అవసరం లేదు. పర్యవసానంగా, 2021 సివిల్ అప్పీల్ నంబర్లు 5694 మరియు 5695 నిష్ప్రయోజనమైనవి మరియు తీర్పు అవసరం లేదు. రాజ్యాంగంలోని 14 వ అధికరణను ఉల్లంఘించడం, ఏకపక్షంగా వ్యవహరించడం వల్ల పారిశ్రామిక ప్రయోజనాల చట్టం, హైవేల చట్టం చెల్లుతాయా లేదా అనేది మాత్రమే పరిశీలనకు మిగిలి ఉంది. ఈ నేపథ్యంలో జి.మోహనరావు (సుప్ర)లోని 74 వ పేరాలో రాష్ట్ర చట్టాలు, కొత్త ఎల్ ఏ చట్టం తులనాత్మక విశ్లేషణ ఆధారంగా రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14 కింద సమానత్వ క్లాజు ఉల్లంఘనను రుజువు చేయాలనే వాదనను బహిరంగంగానే ఉంచినట్లు ఈ కోర్టు పేర్కొంది. రాష్ట్ర చట్టాల చెల్లుబాటుకు సంబంధించి, 03.07.2019 నాటి ఉత్తర్వు నుండి ఉత్పన్నమైన పెండింగ్ కేసులలో, ఆ తీర్పులో ప్రస్తావించని అన్ని ఇతర సమస్యలను లేవనెత్తడానికి పార్టీలకు స్వేచ్ఛ ఇవ్వబడింది.

15. 2021 సివిల్ అప్పీల్ నెం.5692-5693 లో పిటిషనర్ల తరపు న్యాయవాది శ్రీ సుప్రీత్ పార్థసారథి వాదనలు వినిపించారు. కె.ఎం.విఠల్ బాబు, టి.చిన్నప్పన్ తరఫు న్యాయవాది ఎన్.సుబ్రమణ్యన్ వాదనలు వినిపించారు. మరియు తమిళనాడు ప్రభుత్వం మరియు దాని అధికారుల తరపున సీనియర్ న్యాయవాది శ్రీ కె.కె. వేణుగోపాల్ వాదించారు.

16. సివిల్ అప్పీల్ నంబర్లు 5692-5693 ఆఫ్ 2021: తమిళనాడు రాష్ట్రంలో పారిశ్రామిక అవసరాల కోసం,

దానికి సంబంధించిన విషయాల కోసం త్వరితగతిన భూముల సేకరణకు ప్రత్యేక వెసులుబాటు కల్పించడం సముచితమని తమిళనాడు ప్రభుత్వం భావించింది. ఇండస్ట్రియల్ పర్పస్ యాక్ట్ లోని సెక్షన్ 3(2) ప్రకారం ప్రభుత్వం సూచించిన విధంగా పబ్లిక్ నోటీస్ ఇవ్వాల్సి ఉంటుందని, ఆ భూమి యజమానిని, ప్రభుత్వ అభిప్రాయం ప్రకారం ఆ భూమిపై ఆసక్తి ఉన్న మరెవరైనా సరే, షోకాజ్ చేయాలని ప్రభుత్వం కోరుతుంది. పబ్లిక్ నోటీస్ లో పేర్కొనబడ్డ కాలవ్యవధిలోగా, భూమిని ఎందుకు సేకరించకూడదు. సెక్షన్ 3(3) ప్రకారం యజమాని లేదా ఆసక్తి ఉన్న వ్యక్తి చూపిన కారణాన్ని విచారించి పరిగణనలోకి తీసుకున్న తర్వాత సెక్షన్ 3(1) కింద ప్రభుత్వం ఉత్తర్వులు జారీ చేయవచ్చు. దీనికి ప్రతిగా, సెక్షన్ 3 (1) ప్రకారం, ఏదైనా పారిశ్రామిక ప్రయోజనం కోసం లేదా చట్టం యొక్క లక్ష్యాలను కొనసాగించడానికి అవసరమైన ఏదైనా భూమిని తమిళనాడు ప్రభుత్వ గెజిట్లో నోటీసును ప్రచురించడం ద్వారా, భూమి ఏ నిర్దిష్ట ప్రయోజనం కోసం అవసరమో పేర్కొనడం ద్వారా ప్రభుత్వం సేకరించవచ్చు. సెక్షన్ 3(1) కింద నోటీసును గెజిట్ లో ప్రచురించిన తరువాత, సెక్షన్ 4 ప్రకారం, అటువంటి ప్రచురణ తేదీ నుండి, అన్ని అడ్డంకులు లేకుండా, భూమి పూర్తిగా ప్రభుత్వానికి చెందుతుంది.

17. రాజ్యాంగంలోని 14 వ అధికరణను ఏకపక్షంగా, ఉల్లంఘించిన కారణంగా పారిశ్రామిక ప్రయోజనాల చట్టం చెల్లదని మద్రాసు హైకోర్టు తేల్చిచెప్పడం ప్రస్తుత అప్పీళ్లలో ప్రధానాంశం. దీనికి సంబంధించి వాదనల సందర్భంగా పలు అంశాలను లేవనెత్తగా, కేస్ లా పుష్కలంగా ఉందని పేర్కొన్నారు. అయితే, కాంచీపురం జిల్లా పిల్లైపాక్కం గ్రామంలోని సర్వే నంబరు 92/60, పట్టా నంబరు 1317, ప్లాట్ నంబరు 236 లో 14.12.2012 న రిజిస్టర్డ్ సేల్ డీడ్ కింద, భూసేకరణ ప్రక్రియ ప్రారంభమైన చాలా కాలం తర్వాత, 23.10.2007 న ఇండస్ట్రియల్ పార్కు ఏర్పాటుకు పబ్లిక్ నోటీస్ జారీ చేయడం ద్వారా సీఎస్ గోపాలకృష్ణన్ ఈ భూమిని కొనుగోలు చేశారనేది అంగీకరించిన వాస్తవం. అదేవిధంగా మరో పిటిషనర్ వి.తిరునారాయణన్ కూడా కాంచీపురం జిల్లా పిల్లైపాక్కం గ్రామంలోని పాత సర్వే నంబరు 93/4 బి(3)లో 21.02.2013 నాటి రిజిస్టర్డ్ సేల్ డీడ్ కింద భూమిని కొనుగోలు చేశారు. అయితే పారిశ్రామిక ప్రయోజనాల చట్టంలోని సెక్షన్ 3(1) కింద 2013 మార్చిలోనే గెజిట్ లో నోటీసులు ప్రచురితమయ్యాయి.

18. పై సందర్భంలో, భూసేకరణ ప్రక్రియ ప్రారంభమైన తర్వాత తమ భూములను కొనుగోలు చేసిన పిటిషనర్లు పారిశ్రామిక ప్రయోజనాల చట్టంలోని నిబంధనలను, దాని కింద ప్రారంభించిన చర్యలను సవాలు చేసే హక్కు ఏమిటనే ప్రశ్న ఉత్పన్నమవుతుంది.

19. అటువంటి కొనుగోలుదారులకు భూసేకరణ ప్రక్రియను సవాలు చేసే హక్కు ఉండదని, ఆ సందర్భంలో, అటువంటి సేకరణ జరుగుతున్న చట్టానికి వ్యతిరేకంగా దాడి చేసే హక్కు ఉండదని ప్రభుత్వ వాదన. సెక్షన్ 3(1) నోటీసును 2013 లో ప్రచురించినందున, అంటే కొత్త ఎల్ఏ చట్టం అమల్లోకి రాకముందు, దానికి సంబంధించి పరిహారాన్ని నిర్ణయించడం పాత ఎల్ఏ చట్టం ఆధారంగానే ఉంటుందని, కొత్త ఎల్ఏ చట్టం కింద కాదని వాదించారు.

20. ఇండస్ట్రియల్ పర్పస్ యాక్ట్ లోని సెక్షన్ 3(2) కింద పబ్లిక్ నోటీస్ జారీ చేసిన దాదాపు 6 సంవత్సరాల తర్వాత తమ విక్రయ లావాదేవీలు జరిగాయని, సమయం గడిచేకొద్దీ అటువంటి ప్రొసీడింగ్స్ ముగిసిపోతాయనే నమ్మకం సహేతుకమైన ఏ వ్యక్తికైనా ఉంటుందని, ఇండస్ట్రియల్ పర్పస్ యాక్ట్ చెల్లుబాటును సవాలు చేసే అధికారం తమకు ఉంటుందని పిటిషనర్లు వాదిస్తున్నారు. పారిశ్రామిక ప్రయోజనాల చట్టంలోని సెక్షన్ 4 ప్రకారం సేకరించిన భూమి సెక్షన్ 3(1) కింద నోటీసును ప్రచురించిన తర్వాత మాత్రమే ప్రభుత్వానికి చెందుతుందని, అందువల్ల అంతకు ముందు అమ్మకం లావాదేవీ చెల్లదని వారు వాదిస్తున్నారు. పారిశ్రామిక ప్రయోజనాల చట్టంలోని సెక్షన్ 3(2) కింద పబ్లిక్ నోటీస్ జారీ చేసి, ఆ తర్వాత ఏళ్ల తరబడి ఆ విషయాన్ని మరచిపోవడం ద్వారా ప్రభుత్వం ఆరేళ్ల పాటు ఆస్తి హక్కులను స్తంభింపజేయజాలదని వారు వాదిస్తారు. శ్రీ వేంకటేశ్వర ఎడ్యుకేషనల్ అండ్ చారిటబుల్ ట్రస్ట్ వి.ఎస్.లో మద్రాసు హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పును ప్రస్తావించారు. తమిళనాడు ప్రభుత్వ కార్యదర్శి మరియు ఇతరులకు (రిట్ అప్పీల్ నెం. 1063 ఆఫ్ 2012, 17.10.2022 న నిర్ణయించారు), పారిశ్రామిక ప్రయోజనాల చట్టం కింద చేసిన కొనుగోళ్లకు ఇంకా నష్టపరిహారం నిర్ణయించాల్సిన సందర్భాల్లో, కొత్త ఎల్ఏ చట్టం వర్తిస్తుందని మరియు నష్టపరిహారాన్ని

నిర్ణయించడానికి బేస్ తేదీ సెక్షన్ 3 (2) నోటీసు జారీ చేసిన తేదీ కాదని, కానీ 01.01.01. కొత్త ఎల్ఏ చట్టం అమల్లోకి వచ్చిన తేదీ.

21. సెక్షన్ 3(1) కింద నోటీసు వెలువడిన తర్వాత పిటిషనర్లు మద్రాసు హైకోర్టులో రిట్ పిటిషన్లు దాఖలు చేశారని, అందులో యథాతథ స్థితి ఉత్తర్వులు జారీ అయ్యాయని పేర్కొన్నారు. ప్రస్తుతం ఆ కేసులు పెండింగ్ లో ఉన్నాయని పేర్కొన్నారు. ఇండస్ట్రియల్ పర్పస్ యాక్ట్ కింద ప్రారంభించిన వ్యక్తిగత సేకరణ చర్యల చెల్లుబాటు గురించి ఈ దశలో మేము ఆందోళన చెందడం లేదు. ఒకవేళ అటువంటి భూసేకరణ ప్రక్రియ యొక్క చెల్లుబాటు హైకోర్టులో సవాలు చేయబడితే, దానిని కొనసాగించడం మరియు అర్హతల ఆధారంగా తీర్పును ఆహ్వానించడం పార్టీల బాధ్యత. వాస్తవాల ఆధారంగా పరిహారం లెక్కింపు, ఇతర అంశాలతో సహా వ్యక్తిగత సేకరణ చర్యలకు సంబంధించిన అంశాలను ఆ రిట్ పిటిషన్లలో నిర్ణయించవచ్చు మరియు ఈ దశలో మాకు ఆందోళన చెందాల్సిన అవసరం లేదు. రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14 ను ఏకపక్షంగా, ఉల్లంఘించారనే కారణంతో పారిశ్రామిక ప్రయోజనాల చట్టం, హైవేల చట్టం చెల్లుబాటును సవాలు చేస్తూ ప్రస్తుతం విచారణ జరుపుతున్నాం.

22. పిటిషనర్ల హక్కుల అంశానికి సంబంధించి, ఆ అంశాన్ని శివ్ కుమార్, మరో వి.ఎస్.యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా మరియు ఇతరుల ముగ్గురు న్యాయమూర్తుల ధర్మాసనం ((2019) 10 ఎస్.సి.సి 229) పరిగణనలోకి తీసుకుంది. కొత్త ఎల్ఏ చట్టంలోని సెక్షన్ 24(2) ప్రకారం ఆలస్యమవుతుందనే కారణంతో సేకరించిన భూమిని కొనుగోలు చేసిన వారు ఆ భూమిని చెల్లుబాటు కానిదిగా కోరే అర్హత ఉంటుందా అనేది అందులో ప్రశ్న. పాత ఎల్ఏ చట్టంలోని సెక్షన్ 4 ప్రకారం నోటిఫికేషన్ తర్వాత అమలు చేసిన అమ్మకపు లావాదేవీ చెల్లదని, భూమిని బదలాయించడానికి పనికిరాదని, అటువంటి అమ్మకం తదుపరి కొనుగోలుదారులకు పట్టాను ఇవ్వదని, తద్వారా వారు తమ ఆధీనంలో ఉన్నట్లు చెప్పుకోవచ్చని ధర్మాసనం పేర్కొంది. కొత్త ఎల్ఏ చట్టం ప్రకారం అటువంటి కొనుగోలుదారుడు పునరావాసం పొందడానికి లేదా భూమిని తిరిగి పొందడానికి అనుమతించడం తీవ్రమైన అన్యాయం మరియు అన్యాయమని మరియు చట్ట విధానానికి విరుద్ధమని గమనించబడింది. దీనికి సంబంధించి యుపి జల్ నిగమ్, లక్నో మరియు మరొక విఎస్ కల్రా ప్రాపర్టీస్ (పి) లిమిటెడ్ [(1996) 3 ఎస్సిసి 124] లో గతంలో ఇచ్చిన తీర్పుల నుండి మద్దతు లభించింది; స్నేహ ప్రభ మరియు ఇతరులు వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ యుపి మరియు మరొకటి [(1996) 7 ఎస్ సిసి 426]; యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా వర్సెస్ శివకుమార్ భార్గవ మరియు ఇతరులు [(1995) 2 ఎస్సిసి 427]; మీరా సాహ్ని వర్సెస్ స్టేట్ (ఎన్ సిటి ఆఫ్ ఢిల్లీ) మరియు ఇతరులు [(2008) 9 ఎస్ సిసి 177]; చంద్రశేఖరన్ మరియు మరొక వి.ఎస్.అడ్మినిస్ట్రేటివ్ ఆఫీసర్ మరియు ఇతరులు [(2012) 12 ఎస్.సి.సి 133]; రాజస్థాన్ స్టేట్ ఇండస్ట్రియల్ డెవలప్ మెంట్ అండ్ ఇన్వెస్ట్ మెంట్ కార్పొరేషన్ వర్సెస్ సుభాష్ సింధీ కో-ఆప్షన్. హౌసింగ్ సొసైటీ, జైపూర్ [(2013) 5 ఎస్ సిసి 427]; మరియు ఎం.వెంకటేష్ మరియు ఇతరులు వి.ఎస్.కమిషనర్, బెంగళూరు డెవలప్మెంట్ అథారిటీ [(2015) 17 ఎస్.సి.సి 1]. యుపి జల్ నిగమ్, లక్నో (పైన), మీరా సాహ్ని (పైన), వి.చంద్రశేఖరన్ (పైన) లలో, అటువంటి కొనుగోలుదారు భూసేకరణను సవాలు చేయలేడని, కనీసం నష్టపరిహారం పొందడానికి అర్హుడని ఈ కోర్టు పేర్కొంది.

23. సి.ఎస్.గోపాలకృష్ణన్, వి.తిరునారాయణన్ ఇద్దరూ ఇండస్ట్రియల్ పర్పస్ యాక్ట్ యొక్క చెల్లుబాటును సెక్షన్ 3(2) కింద పబ్లిక్ నోటీస్ జారీ చేసిన తరువాత వారు కొనుగోలు చేసిన భూములకు సంబంధించి ప్రారంభించిన సేకరణ చర్యల నేపథ్యంలో మాత్రమే, అంటే పాత ఎల్ఏ చట్టంలోని సెక్షన్ 4 కింద నోటిఫికేషన్కు సమానం. వారి సవాలు కళంకితమైనది మరియు దాని ప్రారంభంలోనే ఆమోదయోగ్యం కాదు. వారిద్దరూ తరువాతి కొనుగోలుదారులు మరియు కొనుగోలు ప్రక్రియల గురించి తెలిసినవారుగా భావిస్తారు. 2007 లో సెక్షన్ 3(2) కింద జారీ చేసిన పబ్లిక్ నోటీస్ కు సమాధానంగా ఆయా భూముల అసలు యజమానులు అభ్యంతరాలు వ్యక్తం చేసినప్పటికీ 2012, 2013 లో తమ భూములను విక్రయించాలని నిర్ణయించారు. ఏదేమైనా, ఈ తదుపరి కొనుగోలుదారులు ఎవరూ కొనుగోలు ప్రక్రియ గురించి అజ్ఞానాన్ని క్లెయిమ్ చేయడానికి అనుమతించబడరు.

వాస్తవానికి ఆయా భూములపై వారు హక్కు, వడ్డీ క్లెయిమ్ చేసుకునే అమ్మకం లావాదేవీలే చట్టం దృష్టిలో చెల్లుబాటు కావు. భూములు కొనుగోలు చేసిన తర్వాత సెక్షన్ 3(1) నోటీసును ప్రచురించినంత మాత్రాన వారి విక్రయ లావాదేవీలను కాపాడుకోలేం లేదా భూసేకరణపై దాడి చేసే హక్కు వారికి ఉండదు. తత్ఫలితంగా, రాజ్యాంగంలోని 14 వ అధికరణను ఏకపక్షంగా మరియు ఉల్లంఘించడం లేదా భూసేకరణ ప్రక్రియను సవాలు చేయడం వంటి కారణాలతో పారిశ్రామిక ప్రయోజనాల చట్టంపై వారు సవాలు చేయడానికి మాకు ఎటువంటి కారణం కనిపించదు. అందువల్ల 2021 సివిల్ అప్పీల్ నంబర్లు 5692-5693 ఈ చిన్న కారణంతో కొట్టివేయబడతాయి.

24. **ఏకపక్షంగా, రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14 ను** ఉల్లంఘించారనే కారణంతో హైవేల చట్టం చెల్లుబాటును సవాలు చేస్తూ మద్రాస్ హైకోర్టు 03.07.2019 న జారీ చేసిన ఉమ్మడి ఉత్తర్వులను కె.ఎం.విఠల్ బాబు, టి.చిన్నప్పన్ తోసిపుచ్చారు. హైవేస్ యాక్ట్ కింద తమిళనాడు రాష్ట్రం తమ భూములను స్వాధీనం చేసుకోవడంపై ఈ ఇద్దరు వ్యక్తుల ఆవేదన. తమిళనాడు ప్రభుత్వం జీవో జారీ చేసింది. 07.12.2011 న హైవేస్ అండ్ మైనర్ పోర్ట్స్ డిపార్ట్ మెంట్, సేలంలోని రైల్వే లెవల్ క్రాసింగ్ నెంబరు 184 స్థానంలో ఫ్లైఓవర్/రోడ్ ఓవర్ బ్రిడ్జి నిర్మాణానికి భూమిని సేకరించాలని ప్రతిపాదించింది. ఆ తర్వాత పారిశ్రామిక ప్రయోజనాల చట్టంలోని సెక్షన్ 3(2)కు సమానమైన రహదారుల చట్టంలోని సెక్షన్ 15(2) కింద తమ భూములను ఎందుకు సేకరించకూడదో అభ్యంతరాలు తెలపాలని కోరుతూ 02.07.2016 న పబ్లిక్ నోటీస్ జారీ చేశారు. వచ్చిన అభ్యంతరాలను పరిగణనలోకి తీసుకున్న తరువాత, పారిశ్రామిక ప్రయోజనాల చట్టంలోని సెక్షన్ 3(1) మాదిరిగానే హైవేస్ చట్టంలోని సెక్షన్ 15(1) కింద తమిళనాడు ప్రభుత్వ గెజిట్ లో 01.02.2017 నాటి నోటీసును ప్రచురించారు. ఆ తరువాత, ఈ ఇద్దరు వ్యక్తులు 2017 యొక్క డబ్ల్యు.పి.నెం.3276 ను మద్రాసు హైకోర్టులో దాఖలు చేశారు. ఈ కేసు ప్రస్తుతం పెండింగ్ లో ఉంది.

25. 2019 నాటి ధ్రువీకరణ చట్టం ప్రకారం కొత్త ఎల్ ఏ చట్టంలోని మొదటి షెడ్యూల్, రెండో షెడ్యూల్, మూడో షెడ్యూల్ లోని నిబంధనలు హైవేల చట్టం కింద భూసేకరణ చర్యలకు వర్తిస్తాయి. 2019 ధ్రువీకరణ చట్టంలోని మూడో భాగం హైవేల చట్టానికి సంబంధించినది. అందులోని సెక్షన్ 10(1) హైవేస్ చట్టంలోని అన్ని నిబంధనలు ఉన్నాయి. నష్టపరిహారం నిర్ణయించడానికి సంబంధించిన నిబంధనలు మినహా, 26.09.2013 నుండి పునరుద్ధరించబడతాయి. సెక్షన్ 10(2) ప్రకారం 26.09.2013 కు ముందు అమల్లో ఉన్న నష్టపరిహారం నిర్ధారణకు సంబంధించినవి మినహా హైవేల చట్టం కింద చేపట్టిన అన్ని నిబంధనలు, నోటిఫికేషన్లు, నోటీసులు, ఆదేశాలు, ఆదేశాలు లేదా మరే ఇతర చర్యలు 26.09.2013 నుంచి పునరుద్ధరించబడినట్లుగా పరిగణించబడతాయి. సెక్షన్ 10(3) ప్రకారం మొదటి షెడ్యూలులో పేర్కొన్న విధంగా పరిహారం నిర్ధారణకు సంబంధించిన నిబంధనలు ఉన్నాయి. రెండో షెడ్యూలులో పేర్కొన్న విధంగా పునరావాసం, పునరావాసం; మరియు కొత్త ఎల్.ఎ. చట్టం యొక్క మూడవ షెడ్యూలులో పేర్కొన్న మౌలిక సదుపాయాలు, హైవేస్ చట్టం కింద సేకరణ చర్యలకు వర్తిస్తాయి. సెక్షన్ 11 ప్రకారం, 2019 ధ్రువీకరణ చట్టంలో పేర్కొన్న విధంగా మినహా, కొత్త ఎల్.ఎ చట్టంలోని నిబంధనలు హైవేస్ చట్టంలోని సెక్షన్ 15 (1) లో పేర్కొన్న ప్రయోజనాల కోసం అవసరమైన ఏదైనా భూమికి వర్తించవు మరియు అటువంటి ఏదైనా భూమిని ప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకుంటుంది. హైవేల చట్టంలోని నిబంధనలకు అనుగుణంగా మాత్రమే ప్రభుత్వం..

26. 2021 సివిల్ అప్పీల్ నంబర్లు 5692-5693 ను యథాతథంగా తోసిపుచ్చే అవకాశం ఉన్నప్పటికీ, అందులో హాజరైన ప్రముఖ న్యాయవాది శ్రీ సుహ్రిత్ పార్థసారథి వాదనలను కె.ఎం.విఠల్ బాబు, టి.చిన్నప్పన్ తరపు న్యాయవాది శ్రీ ఎన్.సుబ్రమణ్యాన్ సంపూర్ణంగా ఆమోదించారు. పారిశ్రామిక ప్రయోజనాల చట్టంలోని నిబంధనలు హైవేల చట్టంలోని నిబంధనలకు అనుగుణంగా ఉన్నాయనే ప్రాతిపదికపై ఈ వాదనల స్వీకరణ జరిగింది. ఆ దృష్ట్యా హైవేస్ యాక్ట్ విషయంలోనే ఇరువురు మేధావులు వినిపించిన వాదనలను పరిశీలిద్దాం.

27. కొత్త ఎల్.ఎ. చట్టంతో పోలిస్తే, పరిహారాన్ని నిర్ణయించడం మరియు సేకరణ ప్రక్రియ రెండింటిలోనూ హైవేల చట్టం వివక్షాపూరితంగా ఉందని పేర్కొనబడింది. ప్రభావిత ప్రాంతంలోని స్థానిక అధికారులను సంబంధిత ప్రభుత్వం సంప్రదించాలని మరియు వారితో సంప్రదింపులు జరిపి ఒక సామాజిక ప్రభావ మదింపు అధ్యయనాన్ని చేపట్టాలని కొత్త

ఎల్.ఎ. చట్టం యొక్క నిబంధనలను ప్రస్తావించారు. అటువంటి నివేదిక సమర్పించిన తేదీ నుండి 12 నెలల్లోగా సెక్షన్ 11 కింద ప్రాథమిక నోటిఫికేషన్ జారీ చేయకపోతే, కొత్త ఎల్ఏ చట్టంలోని సెక్షన్ 14 కింద సామాజిక ప్రభావ మదింపు అధ్యయన నివేదిక రద్దవుతుందని, అటువంటి సందర్భంలో, సేకరణ చర్యలు ప్రారంభించడానికి ముందు కొత్తగా సామాజిక ప్రభావ మదింపు అధ్యయనాన్ని చేపట్టాల్సి ఉంటుందని సూచించబడింది. కొత్త ఎల్ఏ చట్టంలోని మొదటి షెడ్యూలులో సెక్షన్ 26 ప్రకారం భూముల మార్కెట్ విలువను నిర్ణయించాలని పేర్కొన్నారు. కొత్త ఎల్ఏ చట్టంలోని సెక్షన్ 26(1)లోని నిబంధన, సెక్షన్ 11 కింద ప్రాథమిక నోటిఫికేషన్ జారీ చేసిన తేదీకి మార్కెట్ విలువను అనుసంధానిస్తుంది. కొత్త ఎల్ఏ చట్టంలోని సెక్షన్ 11 కింద నోటిఫికేషన్ హైవేస్ చట్టంలోని సెక్షన్ 15(2) కింద జారీ చేసిన పబ్లిక్ నోటీసుకు సమానం. కొత్త ఎల్ఏ చట్టంలోని సెక్షన్ 19 కింద డిక్లరేషన్ హైవేస్ చట్టంలోని సెక్షన్ 15(1) కింద ప్రచురించిన నోటీసుతో సమానంగా ఉంటుంది.

28. కొత్త ఎల్ఏ చట్టంలోని సెక్షన్ 19(7) సెక్షన్ 11 కింద నోటిఫికేషన్కు, సెక్షన్ 19 కింద డిక్లరేషన్ ప్రచురణకు మధ్య ఒక ఏడాది కాలపరిమితిని నిర్దేశిస్తుందని, ఈ కాలపరిమితిని పాటించడంలో విఫలమైతే, ప్రిలిమినరీ నోటిఫికేషన్ గడువు ముగిసిందని పేర్కొన్నారు. కొత్త ఎల్ఏ చట్టంలోని సెక్షన్ 19(7)లోని రెండో నిబంధన ప్రకారం మినహాయింపులకు లోబడి ఉంటుంది. అదేవిధంగా, కొత్త ఎల్ఏ చట్టంలోని సెక్షన్ 25 ప్రకారం సెక్షన్ 19 కింద డిక్లరేషన్ వెలువడిన 12 నెలల్లోగా తీర్పును ఆమోదించాలని, లేనిపక్షంలో సెక్షన్ 25 లోని నిబంధనకు లోబడి మొత్తం ప్రొసీడింగ్స్ రద్దవుతాయని పేర్కొంది. అయితే, హైవేల చట్టానికి విస్తరించిన కొత్త ఎల్ఏ చట్టంలోని మొదటి షెడ్యూల్లో ఈ నిబంధనలన్నీ ప్రతిబింబించనందున, భూ యజమానుల ప్రయోజనాలను పరిరక్షించడానికి విధించిన కాలపరిమితి దాని కింద సేకరణకు వర్తించదు. తత్ఫలితంగా, తమిళనాడు రాష్ట్రం ఈ ప్రక్రియను నిర్ణీత కాలవ్యవధిలో పూర్తి చేయడానికి ఎటువంటి ఆంక్షలు ఉండవు మరియు సుదూర గతం నుండి మార్కెట్ విలువను పరిగణనలోకి తీసుకొని నష్టపరిహారాన్ని నిర్ణయిస్తారు, ఇది కొత్త ఎల్ఏ చట్టం ప్రకారం ఉంటే అలా ఉండేది కాదు. రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి కల్పించిన వెసులుబాటు దృష్ట్యా సేకరించిన భూమి మార్కెట్ విలువ భూ యజమానికి నష్టం కలిగించే విధంగా మారుతుందనే వాదన వినిపిస్తోంది.

29. పరిహారం మొత్తాన్ని నిర్ణయించడానికి కొత్త ఎల్ఏ చట్టంలోని సెక్షన్ 28 లో సూచించిన ప్రక్రియను హైవేల చట్టం కింద తమిళనాడు ప్రభుత్వం పాటించడం లేదని, మరీ ముఖ్యంగా కొత్త ఎల్ఏ చట్టంలోని సెక్షన్ 28(7) కింద కలెక్టర్కు ఈక్విటీ ప్రయోజనాలకు సంబంధించిన ఏవైనా ఇతర అంశాలను పరిగణనలోకి తీసుకునే అధికారం ఉందని పేర్కొంది. బాధిత కుటుంబాలకు న్యాయం మరియు ప్రయోజనకరంగా ఉంటుంది. భూ యజమానులకు ప్రయోజనకరంగా ఉండే కొత్త ఎల్ఏ చట్టంలో కల్పించిన రక్షణలు పరిహారం పరిమాణంతో పాటు ప్రక్రియకు సంబంధించి హైవే చట్టంలో లేవని వారి ఆవేదన. కొత్త ఎల్ఏ చట్టంలోని సెక్షన్ 39 గురించి ప్రస్తావించబడింది, ఇది బహుళ స్థానభ్రంశం సంభవిస్తే అదనపు నష్టపరిహారాన్ని అందిస్తుంది మరియు రహదారుల వెడల్పు కోసం అనేక సేకరణలు చేసినప్పటికీ హైవేల చట్టంలో అటువంటి ఉపశమనం కల్పించలేదని ఎత్తి చూపబడింది.

30. నష్టపరిహారానికి సంబంధించి 2019 నాటి ధ్రువీకరణ చట్టం కొత్త ఎల్ఏ చట్టంలోని నిబంధనలను హైవేల చట్టానికి వర్తింపజేసినప్పటికీ, కొత్త ఎల్ఏ చట్టంలోని నిబంధనలను ఎంపిక చేయడం వల్ల పరిహారం విషయంలో కూడా వివక్షకు దారితీస్తుందని వాదించారు. కొత్త ఎల్ఏ చట్టంలోని మొదటి షెడ్యూల్కు సంబంధం లేని కొత్త ఎల్ఏ చట్టం కింద నిర్దేశించిన కాలపరిమితి 2019 ధ్రువీకరణ చట్టం కింద వర్తించదని, అటువంటి కాలపరిమితి లేకపోవడం వల్ల గతంలో ఒక తేదీన నష్టపరిహారాన్ని నిర్ణయించడానికి మార్కెట్ విలువను నిర్ణయించడానికి రాష్ట్రానికి అనుమతిస్తుందని పేర్కొన్నారు. తద్వారా భూ యజమానులకు న్యాయమైన, న్యాయమైన పరిహారం అందకుండా పోతుంది. కొత్త ఎల్ఏ చట్టానికి, రాష్ట్ర చట్టాలకు మధ్య న్యాయపరమైన సమానత్వం ఉన్నప్పటికీ, పరిహారం చెల్లింపులో వాస్తవంగా వివక్ష ఉంటుందని న్యాయవాది పేర్కొన్నారు. పి.వజ్రవేలు ముదలియార్ వర్సెస్ స్పెషల్ డిప్యూటీ కలెక్టర్, మద్రాస్ మరియు ఇతరులు [ఎ.ఐ.ఆర్. 1965 ఎస్.సి. 1017], నాగపూర్ ఇంప్రూవ్ మెంట్ ట్రస్ట్ మరియు ఇతరులు Vs విఠల్

రావు మరియు ఇతరులు [ఎ.ఐ.ఆర్. 1973 ఎస్.సి. 689], యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా వర్సెస్ తర్సెమ్ సింగ్ మరియు ఇతరులు [(2019) 9 ఎస్.సి.సి. 304], సావిత్రి కైరే మరియు ఇతరులు (2019) 9 ఎస్.సి.సి. 304, సావిత్రి కైరే మరియు ఇతరులు

31. హైవేస్ యాక్ట్ కింద భూములు సేకరించిన భూ యజమానులకు, కొత్త ఎల్ఏ చట్టం కింద భూములు సేకరించిన వారికి మధ్య స్పష్టమైన వ్యత్యాసం లేదని, ప్రజాప్రయోజనాల కోసం భూములు సేకరించినప్పుడు అదే షరతులతో పరిహారం నిరాకరిస్తే అది అసమంజసమైన వర్గీకరణ అవుతుందని పేర్కొన్నారు. ఒక ఉదాహరణను ఉదహరించారు, ఇక్కడ ఒక వ్యక్తి యొక్క భూమిని హైవేస్ చట్టం కింద స్వాధీనం చేసుకోవచ్చు, అయితే అతని పొరుగువారి భూమిని కొత్త ఎల్ఏ చట్టం కింద స్వాధీనం చేసుకోవచ్చు, అయితే హైవేల చట్టంలో కాలపరిమితి లేనందున వారికి వివిధ ప్రమాణాలపై పరిహారం ఇవ్వబడుతుంది, ఇది ఈ క్రింది పరిస్థితికి భిన్నంగా నష్టపరిహారాన్ని నిర్ణయించడానికి గత తేదీలో మార్కెట్ విలువను నిర్ణయించడానికి రాష్ట్రాన్ని అనుమతిస్తుంది. కొత్త ఎల్.ఎ. చట్టం. జోసెఫ్ షైన్ వర్సెస్ యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా ((2019) 3 ఎస్.సి.సి. 39) ఒక శాసనం ఏకపక్షంగా ఉన్నప్పుడు, అది రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14 ను ఉల్లంఘిస్తుందని మరియు దానిని రద్దు చేయవలసి ఉంటుందని వాదించారు. కొత్త ఎల్ఏ చట్టంలోని సెక్షన్లు 27 నుంచి 30 వరకు ఉన్న పరిహారానికి సంబంధించిన కొన్ని కీలక క్లాజులను హైవేస్ చట్టంలో అమలు చేయలేదని, కొత్త ఎల్ఏ చట్టంలోని మొదటి షెడ్యూల్ను మాత్రమే ఇందులో పొందుపరిచారని, దీనివల్ల వివక్షకు గురవుతున్నారని, హైవేస్ చట్టం కింద భూములు సేకరించిన భూ యజమానులు కొత్త ఎల్ఏ చట్టంలోని ఈ నిబంధనల కింద ప్రయోజనాలకు అర్హులు కాదని వాదించారు.

32. మరోవైపు, కొత్త ఎల్ఏ చట్టంలో నిర్ణయించిన కాలపరిమితి పవిత్రమైనది కాదని, కొన్ని సందర్భాల్లో సమయాన్ని పొడిగించడానికి అనుమతించే నిబంధనలు పవిత్రమైనవి కావని సీనియర్ న్యాయవాది శ్రీ కె.కె.వేణుగోపాల్ అభిప్రాయపడ్డారు. ఒకసారి పొడిగింపు ఇచ్చిన తర్వాత, బాహ్య పరిమితి విధించబడదని, అందువల్ల, కొత్త ఎల్ఏ చట్టం రాష్ట్రంపై తాత్కాలిక పరిమితులను ఉంచుతుందనే వాదన సరైనది కాదని ఎత్తి చూపబడింది. కొత్త ఎల్.ఎ. చట్టంలోని సెక్షన్ 19(7)లోని రెండవ నిబంధన, దాని అభిప్రాయం ప్రకారం, దానిని సమర్థించడానికి పరిస్థితులు ఉంటే, దాని కాలపరిమితిని 12 నెలల పాటు పొడిగించడానికి ప్రభుత్వానికి అధికారం ఇస్తుంది మరియు వాస్తవానికి, హైవేస్ చట్టం మరియు కొత్త ఎల్.ఎ. చట్టం మధ్య ఎటువంటి వ్యత్యాసం లేదు. ఈ విషయంలో కేరళ రాష్ట్రం మరియు ఇతరులు వర్సెస్ టి.ఎం.పీటర్ మరియు ఇతరులకు ((1980) 3 ఎస్ సిసి 554) ప్రస్తావన చేయబడింది. రాజ్యాంగంలోని ఏడో షెడ్యూలులోని ఉమ్మడి జాబితాలోని ఒక అంశంపై రూపొందించిన రాష్ట్ర చట్టం ఆర్టికల్ 254(2) ప్రకారం రాష్ట్రపతి ఆమోదం పొందిన తర్వాత, అదే అంశంపై కేంద్ర చట్టానికి విరుద్ధంగా ఉన్నప్పటికీ, దానిని పరిరక్షిస్తారనే వాదనకు మద్దతుగా కర్ణాటక రాష్ట్రం వర్సెస్ రంగనాథరెడ్డి ((1977) 4 ఎస్ సిసి 471) పై రిలయన్స్ ను ఉంచారు. మరియు అటువంటి అసహ్యం ఏవైనా నయం అవుతుందని మరియు హైవేల చట్టాన్ని చెల్లుబాటు చేయడానికి ఇకపై కారణం కాదని వాదించబడింది.

33. హైవేల చట్టాన్ని కొత్త ఎల్ఏ చట్టంతో పోల్చే ప్రశ్నే ఉత్పన్నం కాదని, హైవేల చట్టాన్ని పునరుద్ధరించిన 2019 నాటి ధ్రువీకరణ చట్టం ఆర్టికల్ 254(2) కింద రాష్ట్రపతి ఇచ్చిన ఆమోదం ద్వారా పరిరక్షించబడుతున్నందున, కొత్త ఎల్ఏ చట్టంలోని ఏదైనా విరుద్ధ నిబంధన ఉన్నప్పటికీ, రహదారుల చట్టంలోని ఏదైనా అసహ్యకరమైన నిబంధన కొనసాగుతుంది. జాతీయ రహదారుల చట్టంలోని సెక్షన్ 15(2) కింద 02.07.2016 న పబ్లిక్ నోటీస్ జారీ చేశారని, ఆ తర్వాత 01.02.2017 న సెక్షన్ 15(1) కింద నోటీసును ప్రచురించారని, అంటే కేవలం 7 నెలల తర్వాత. నియంత్రణకు అతీతమైన కారణాల వల్లనో, మరేదైనా యాదృచ్ఛిక కారణాల వల్లనో జాప్యం జరిగిన సందర్భంలో కూడా, ఆ చిన్న కారణంతో చట్టాన్ని చెల్లదని ప్రకటించడం సరిపోదని వాదిస్తున్నారు.

34. ఈ విషయాన్ని సీరియస్ గా, ఆలోచనాత్మకంగా పరిగణనలోకి తీసుకున్న తర్వాత, ప్రాక్టికల్ గా సమస్యను పరిష్కరించే కొన్ని కీలక అంశాలను మనం ముందుగా గమనించాలి. రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 254(2) యొక్క

పునాది మరియు ఆధారం ఏమిటంటే, ఒక నిర్దిష్ట రాష్ట్ర చట్టం అదే అంశంపై కేంద్ర చట్టం యొక్క నిబంధనలకు విరుద్ధంగా నడుస్తుంది, అయితే అది అక్కడ భారత రాష్ట్రపతి ఆమోదం పొందిన తర్వాత అది రక్షించబడుతుంది. అందువల్ల, రెండు చట్టాలు మరియు వాటి అమలుకు సంబంధించిన అంశాల మధ్య అసమానత మరియు వివక్ష ఎక్కువగా ఉంటుందని ముందస్తు నిర్ధారణ. అటువంటి పరిస్థితిలో, రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14 ప్రకారం కేసు పెట్టడానికి రెండు చట్టాలను పోల్చే ప్రశ్న తలెత్తదు. అటువంటి వ్యాయామం సున్నపును జున్నుతో పోల్చడం వంటిది, అనగా, రెండు అసమాన పదార్థాలు.

35. జి.సి.మందావర్ (సుప్ర)లో ఒక రాజ్యాంగ ధర్మాసనం ఒకే శాసనసభ రెండు వేర్వేరు చట్టాలను అమలు చేసినప్పుడు, వాస్తవానికి అవి ఒకే చట్టాన్ని ఏర్పరచినప్పుడు, ఆ రూపాన్ని విస్మరించి, వాటిని ఒకే చట్టంగా పరిగణించి, వాటి కలయికతో దానిని కొట్టివేయడానికి కోర్టుకు అవకాశం ఉంటుందని అభిప్రాయపడింది. అవి వివక్షకు దారితీస్తాయి, కానీ వేర్వేరు ప్రభుత్వాలు మరియు వేర్వేరు చట్టసభలు కలిసి చదవడానికి ప్రయత్నించే రెండు చట్టాలను ఆర్టికల్ 14 ఒకే అంశంపై మరొక రాష్ట్రం యొక్క చట్టానికి విరుద్ధంగా రద్దు చేయడానికి అధికారం ఇవ్వదు. దాని నిబంధనలు వివక్షాపూరితమైనవి మరియు ఒకే విధమైన విషయాలతో వ్యవహరించే కేంద్రం లేదా రాష్ట్ర చట్టం, దానిలోని నిబంధనలను తులనాత్మక అధ్యయనం చేసే ప్రక్రియ ద్వారా రాజ్యాంగ విరుద్ధమని భావించడం లేదు. రెండు చట్టాలకు అధికార వనరులు వేర్వేరుగా ఉన్నాయని, ఆర్టికల్ 14 వర్తించదని ధర్మాసనం పేర్కొంది. హరిజన సంక్షేమ పథకాల కోసం తమిళనాడు భూసేకరణ చట్టం 1978 చెల్లుబాటును సమర్థిస్తూ ఈ కోర్టు అనంతి అమ్మాళ్ (సుప్ర)లో వర్తింపజేసిన తర్కం ఇదే.

36. మద్రాసు శాసనసభ తీసుకువచ్చిన పాత ఎల్.ఎ చట్టానికి చేసిన సవరణను రాజ్యాంగ ధర్మాసనం విచారిస్తోంది, దీని ద్వారా గృహనిర్మాణ పథకాల కోసం సేకరించిన భూములకు ఇతర ప్రయోజనాల కోసం సేకరించిన భూములతో పోలిస్తే నష్టపరిహారాన్ని నిర్ణయించడానికి వేర్వేరు సూత్రాలను నిర్దేశించారు. రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 254(2) ప్రకారం రాష్ట్రపతి ఆమోదం పొందిన కేసు ఇది కాదు. ఈ పరిస్థితుల్లోనే పాత ఎల్ఏ చట్టం, సవరణ చట్టం తులనాత్మక అధ్యయనంలో సవరణ చట్టం ప్రకారం గృహనిర్మాణ పథకానికి భూమిని సేకరిస్తే, అదే భూమికి హక్కుదారుడు పొందే దానికంటే తక్కువ విలువ లభిస్తుందని, పాత ఎల్ఏ చట్టం ప్రకారం వేరే ప్రజా ప్రయోజనం కోసం భూమిని సేకరించిన వ్యక్తుల మధ్య అటువంటి వర్గీకరణ ఉంటుందని ధర్మాసనం పేర్కొంది. గృహనిర్మాణ పథకాలు, ఇతర ప్రజావసరాల కోసం భూములు సేకరించిన వారికి ఆర్టికల్ 14 ప్రకారం సహేతుకమైనవి కావు. రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14 ను స్పష్టంగా ఉల్లంఘించినందున సవరణ చట్టం చెల్లదని ధర్మాసనం అభిప్రాయపడింది. డిప్యూటీ కమిషనర్ మరియు కలెక్టర్, కమ్రూప్ వర్సెస్ దుర్గా నాథ్ శర్మ (ఏఐఆర్ 1968 ఎస్సీ 394) మరియు నాగ్పూర్ ఇంప్రూవ్మెంట్ ట్రస్ట్ (సుప్ర) లలో కూడా ఇదే పరిస్థితి ఉంది, ఎందుకంటే ఆ కేసులలో రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 254 (2) ప్రకారం అసహ్యకరమైన రాష్ట్ర చట్టాన్ని ధృవీకరించడం కూడా లేదు.

37. రంగనాథరెడ్డి (సుప్ర)లో ఏడుగురు న్యాయమూర్తులతో కూడిన రాజ్యాంగ ధర్మాసనం 254(2) అధికరణం ప్రకారం రాష్ట్ర చట్టం రాష్ట్రపతి ఆమోదం పొందితే ఉమ్మడి జాబితాలోని ఒక అంశంపై రాష్ట్ర చట్టానికి, కేంద్ర చట్టానికి మధ్య విభేదాలు ఉంటే నయమవుతాయని, ఆ తర్వాత అలాంటి విద్వేషం రాష్ట్ర చట్టాన్ని చెల్లుబాటు చేయడానికి కారణం కాదని వ్యాఖ్యానించింది. జావేద్ మరియు ఇతరులు వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ హర్యానా మరియు ఇతరులు ((2003) 8 ఎస్ సిసి 369) కేసులో, ఈ కోర్టు యొక్క ముగ్గురు న్యాయమూర్తుల బెంచ్ ఒక రాష్ట్రం తన స్వంత శాసనాధికారాన్ని ఉపయోగించి చేసిన ఒక చట్టాన్ని మరొక చట్టం యొక్క నిబంధనలతో పోల్చడం అనుమతించబడదని పేర్కొంది. కానీ పార్లమెంటు లేదా మరొక రాష్ట్ర శాసనసభ తన స్వంత అధికారాలలో చట్టం చేస్తుంది, ఎందుకంటే అధికార వనరులు భిన్నంగా ఉంటాయి మరియు అధికారాన్ని ఉపయోగించే వారు భిన్నంగా ఉంటారు. రెండు వేర్వేరు ప్రభుత్వాలు, రెండు వేర్వేరు చట్టసభలు చేసిన రెండు చట్టాలను అవి వివక్షాపూరితంగా ఉన్నాయో లేదో తెలుసుకోవడానికి కలిపి లేదా పోల్చడం ద్వారా చదవలేమని, ఒకే అంశంపై కేంద్రం లేదా మరో రాష్ట్రం చేసిన చట్టానికి

విరుద్ధంగా ఒక రాష్ట్ర చట్టాన్ని రద్దు చేయడానికి ఆర్టికల్ 14 అధికారం ఇవ్వదని గమనించబడింది. దాని నిబంధనలు వివక్షాపూరితంగా ఉన్నాయి.

38. ఉత్తరప్రదేశ్ అవస్ ఎవం వికాస్ పరిషత్ వర్సెస్ జైనుల్ ఇస్లాం మరియు మరొకటి (1998) 2 ఎస్ సిసి 467) లో, ఈ కోర్టు గృహనిర్మాణ పథకాలను అమలు చేయడానికి భూమిని సేకరించడానికి ఒక రాష్ట్ర చట్టంతో వ్యవహరిస్తోంది. అయితే అక్కడ చెల్లించాల్సిన పరిహారం పాత ఎల్ఏ చట్టం ప్రకారం చెల్లించాల్సిన పరిహారం కంటే తక్కువగా ఉంది. ఈ రాష్ట్ర చట్టం 1965 సంవత్సరానికి చెందినది మరియు రాష్ట్రపతి ఆమోదం పొందింది. అయితే, పాత ఎల్ఏ చట్టాన్ని 1984 భూసేకరణ (సవరణ) చట్టం ద్వారా సవరించారు, దీని ద్వారా భూ యజమానుల ప్రయోజనాలను దృష్టిలో ఉంచుకుని, వడ్డీ మొత్తాన్ని పెంచడం ద్వారా అనేక కొత్త నిబంధనలను చేర్చారు. అయితే 1965 నాటి రాష్ట్ర చట్టంలో ఎలాంటి మార్పు లేదు. 1984 సవరణ చట్టం ద్వారా పాత ఎల్ఏ చట్టంలో ప్రవేశపెట్టిన నిబంధనల ప్రయోజనాన్ని భూ యజమానులు పొందాలని హైకోర్టు నిర్ధారణకు వచ్చింది. ఆ తర్వాత ఈ కేసు ఈ కోర్టు ముందుకు వచ్చింది. పాత ఎల్ఏ చట్టంలోని నిబంధనలను పొందుపరిచిన 1965 రాష్ట్ర చట్టంలోని సెక్షన్ 55, నష్టపరిహార నిర్ధారణకు సంబంధించిన పాత ఎల్ఏ చట్టానికి చేసిన సవరణలు 1965 రాష్ట్ర చట్టం కింద భూముల సేకరణకు వర్తిస్తాయని ఈ కోర్టు అభిప్రాయపడింది. 1984 నాటి సవరణ చట్టంలోని నిబంధనలు 1965 రాష్ట్ర చట్టం కింద కొనుగోళ్లకు వర్తించకపోతే, 1965 రాష్ట్ర చట్టం కింద వర్తించే పాత ఎల్ఏ చట్టంలోని నిబంధనలు రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 254 ప్రకారం అనర్హత కారణంగా చెల్లవని వాదించాల్సిన అవసరం లేదని ఈ కోర్టు అభిప్రాయపడింది. అందువల్ల ఈ తీర్పు పిటిషనర్ల కేసుకు సహకరించదు లేదా ముందుకు సాగదు.

39. 1965 నాటి ఇదే రాష్ట్ర చట్టం విషయంలోనూ ఇదే తర్కాన్ని ఈ కోర్టు సావిత్రి కైరే (సుప్ర)లోనూ వర్తింపజేసింది. పాత ఎల్ఏ చట్టం ప్రకారం, అక్కడ సృష్టించిన చట్టపరమైన కల్పన కారణంగా భూసేకరణకు అవకాశం కల్పించిందని పేర్కొన్న ఈ కోర్టు, 1965 రాష్ట్ర చట్టం ప్రకారం భూసేకరణ చేసినప్పటికీ, పాత ఎల్ఏ చట్టం ప్రకారం ఎక్కువ మొత్తంలో పరిహారం చెల్లించాల్సి ఉంటుందని పేర్కొంది. రాజ్యాంగంలోని 14వ అధికరణలో పొందుపరిచిన సమానత్వ క్లాజును పార్లమెంటరీ చట్టం మరియు/లేదా మరొక రాష్ట్ర శాసనంతో పోలిస్తే ఒక రాష్ట్ర శాసనాన్ని అమలు చేసే విషయంలో ఉపయోగించలేమని ఈ కోర్టు అభిప్రాయపడింది.

40. అందువల్ల కొత్త ఎల్ ఏ చట్టంతో పోలిస్తే అందులో నిర్దేశించిన నిబంధనలు, విధానాల్లో అసమానతలు, వివక్ష కారణంగా హైవేస్ చట్టంపై దాడిని మేం హర్షించబోం. రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 254(2) ప్రకారం రాష్ట్రపతి ఆమోదం లభించడంతో తమిళనాడు రాష్ట్రంలో రహదారుల చట్టం అమలులో ఉన్న సమయంలో కూడా రక్షణ పొందిందని, కొత్త ఎల్ఏ చట్టం వచ్చే వరకు భూసేకరణకు, పరిహారం చెల్లింపునకు పూర్తి భిన్నమైన కొలమానాలను అందిస్తూనే ఉందని మనం గమనించవచ్చు.

41. సామాజిక ప్రభావ మదింపు అంశం, కొత్త ఎల్.ఎ చట్టంలోని వివిధ దశల కాలపరిమితికి సంబంధించినంతవరకు, ఈ వాదనను జి.మోహన్ రావు (పైన)లో ప్రతిపాదించారు మరియు ధృవీకరణ చట్టం రాష్ట్రపతి ఆమోదం పొందిన తర్వాత ఏదైనా విరక్తిని ఎత్తి చూపే మొత్తం ప్రక్రియ రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 254 (2) యొక్క మొత్తం ప్రయోజనం కోసం ఉద్దేశించబడిందని ఈ కోర్టు పేర్కొంది. అసహ్యకరమైన చట్టం లేదా అటువంటి చట్టం యొక్క అసహ్యకరమైన నిబంధనలను పునరుద్ధరించండి మరియు అమలు చేయండి. కొత్త ఎల్ఏ చట్టంలోని సెక్షన్ 19(7)లోని రెండో నిబంధన ప్రకారం ప్రాథమిక నోటిఫికేషన్ జారీ చేసిన తర్వాత డిక్లరేషన్ను ప్రచురించడానికి నిర్దేశిత కాలవ్యవధిని 12 నెలల పాటు పొడిగించే అధికారాన్ని సంబంధిత ప్రభుత్వానికి ఇస్తుంది. మూడవ నిబంధన ప్రకారం కాలపరిమితిని పొడిగించే ఏ నిర్ణయమైనా లిఖితపూర్వకంగా నమోదు చేసి సంబంధిత అథారిటీ వెబ్ సైట్ లో అప్ లోడ్ చేయాలి. మరీ ముఖ్యంగా, ఒకసారి పొడిగింపు మంజూరు చేసిన తర్వాత, బాహ్య పరిమితి విధించబడదు మరియు సమయ నిబంధన కారణంగా ప్రొసీడింగ్స్ ముగియవు. టి.ఎం. పీటర్ (పైన)లో, టౌన్ ప్లానింగ్ చట్టం, 1932లో ప్రభుత్వ అనుమతికి కాలపరిమితి లేకపోవడాన్ని నిరసిస్తూ, ఈ చట్టం యొక్క పథకం ఒక పట్టణాన్ని అత్యవసరంగా

మెరుగుపరచడం మరియు దానిని త్వరితగతిన పంపడం ప్రభుత్వానికి వదిలివేయబడినందున, అనేక కారణాల వల్ల చట్టంలో ఖచ్చితమైన కాలపరిమితిని నిర్ణయించలేమని ఈ న్యాయస్థానం పేర్కొంది. ఒక పథకానికి అనుమతి ఇవ్వడానికి ముందు ప్రభుత్వం పరిగణనలోకి తీసుకొని, అధికారుల ఏకపక్ష దీర్ఘకాలిక లేదా దురుద్దేశపూర్వక నిష్క్రియాపరత్వం యజమానికి హాని కలిగించినప్పుడు వాటిని రద్దు చేయడానికి మరియు ఉపశమనం ఇవ్వడానికి కోర్టుకు అధికారం లేదని పేర్కొంటూ ముగించింది.

42. కొత్త ఎల్.ఎ చట్టం యొక్క పథకం భూసేకరణ అమలులో సమయానుకూలమైన చర్యలను సూచిస్తుంది మరియు అటువంటి సాధారణ తాత్కాలిక ఆంక్షలు భూ యజమానులకు ప్రయోజనం చేకూరుస్తాయి, కాని హైవేల చట్టంలో అటువంటి ఆంక్షలు లేకపోవడం దానిని చెల్లుబాటు చేయడానికి తగినంత కారణం కాకపోవచ్చు, ఎందుకంటే తమిళనాడు రాష్ట్రం రహదారుల చట్టాలను రూపొందించింది, ఎందుకంటే సమయానుకూల ప్రక్రియలను తగ్గించడం. 2019 ధ్రువీకరణ చట్టానికి భారత రాష్ట్రపతి ఆమోదం కోసం తమిళనాడు రాష్ట్రం 25.07.2019 న రాసిన లేఖలో మూడు రాష్ట్ర చట్టాలు త్వరితగతిన కొనుగోళ్ల కోసమే రూపొందించినవని, కానీ కొత్త ఎల్ఏ చట్టం వాటిని అసహ్యంగా మార్చిందని జి.మోహన్రావు (పైన)లో కోర్టు పేర్కొంది. అందువల్ల, అక్కడ భూ సేకరణ ప్రక్రియలను సుదీర్ఘంగా జరపడం లేదా నివారించదగిన జాప్యం చేయడం హైవేల చట్టం ఉద్దేశం లేదా ఉద్దేశ్యం కాదు.

43. హైవేల చట్టం కింద భూసేకరణలో కొంత జాప్యం జరిగిన ఒక నిర్దిష్ట సందర్భం లేదా దారితప్పిన కేసును దాని స్వంత వ్యక్తిగత అర్హతల ఆధారంగా పరిష్కరించవలసి ఉంటుంది, కానీ చట్టాన్ని చెల్లుబాటు చేయడానికి అది సరిపోదు. కేఎం విఠల్ బాబు, టి.చిన్నప్పన్ లు ఇప్పటికే తమపై చేపట్టిన వ్యక్తిగత భూసేకరణ చర్యలను సవాలు చేస్తూ మద్రాసు హైకోర్టును ఆశ్రయించారని, ఆ కేసులను తమ సొంత అర్హతల ఆధారంగా, చట్టప్రకారం పరిగణనలోకి తీసుకోవాలని, ఇది కేవలం హైవేల చట్టం చెల్లుబాటుపై దాడికే పరిమితమైందని పేర్కొన్నారు.

44. అంతేగాక, తమిళనాడు ప్రభుత్వం భూముల సేకరణ కోసం ఏదో ఒక చట్టాన్ని ఆమోదించడంలో ఏకపక్ష విచక్షణాధికారాన్ని ఉపయోగించే అవకాశం లేదని మేధావుల తరపు న్యాయవాది వాదించారు. 2019 ధ్రువీకరణ చట్టంలోని సెక్షన్లు 3, 7, 11 ప్రకారం రాష్ట్రపతి ఆమోదంతో పునరుద్ధరించిన రాష్ట్ర చట్టాల్లోని ప్రయోజనాల కోసం కొత్త ఎల్ఏ చట్టం అమలును స్పష్టంగా మినహాయించారు. అందువల్ల, తమిళనాడు రాష్ట్రం అక్కడ రిజర్వ్ చేయబడిన ప్రయోజనాల కోసం భూములను సేకరించడానికి హైవేల చట్టాన్ని మాత్రమే వర్తింపజేయవలసి ఉంటుంది.

45. పై విశ్లేషణలో ఈ విజ్ఞప్తులకు యోగ్యత లేదు. తమిళనాడు రహదారుల చట్టం, 2001, దాని నిబంధనలు న్యాయమైన పరిహారం మరియు భూసేకరణలో పారదర్శకత యొక్క నిబంధనలతో పోల్చినప్పుడు వివక్ష లేదా నిరంకుశత్వాన్ని ప్రదర్శిస్తాయనే కారణంతో చెల్లుబాటు కావు; పునరావాస, పునరావాస చట్టం, 2013.

అప్పీళ్లను కొట్టి వేయటమైనది.

పార్టీలు తమ ఖర్చులను తామే భరించాలి.

అంకిత్ జ్ఞాన్ అప్పీల్ కొట్టివేయబడింది. (సహకరించారు : అర్ష్ చౌదరి, ఎల్ సీఆర్ ఏ)